

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

סֵפֶר

עֲצָתוֹ

אֱמוּנָה

מִכְתָּבֵי חִזּוֹק, אֱמוּנָה, וְעֲצוֹת
מַעֲשֵׂוֹת לַחַיִּים,
תְּרַגְּמוֹ מִמִּכְתָּבִים שֶׁנִּכְתְּבוּ עַל
יְדֵי רֹאשׁ יְשִׁיבַת תַּפְאֶרֶת הַתּוֹרָה
בְּרִסְלָב

146

הַשֵּׁפ"ג

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב הבעל שם טוב 7
052.760.5715

היכל הקודש

יבנאל

רחוב הרך הזהר
053.322.6734

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגטאון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

היכל הקודש

טבריה

רחוב מנחם שפירא 2
052.769.1722

צו הערן די
הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב
079.704.0066

חיזוק פאר די אידישע שטוב
079.704.0069

ג'רפס ע"י

קרו הדפסה
היכל הקודש
ירושלים עיה"ק
054-845-6150

עֲצַתּוֹ אֲמוּנָה

- א. מה עושים שהערכות נוגטת ביי?.....
- א. האם ללות כסף כדי לקנות בגד לאשה?.....
- ב. איך אוכל להעריך את חמי?.....
- ג. האם לעזור להורי לנקות לפסח, אפילו שקשה לי?.....
- ד. איך אני מוציא את העצלות מאשתי?.....
- ו. האם הסגלה של אמירת פרשת הנשיאים לשרוך היא גם לכנות?.....
- ו. מה עושים עם דמי חנכה ופודים של הילדים?.....
- ז. האם אני חייב לעשות הכל בעצמי בבית?.....
- יא. האם מתר להכין אכל ולמכר את החמץ לפסח?.....
- יב. מה אני עושה עם ילד שלא התנהג בעדינות?.....
- יד. מה שומד על אשה בעולם הבא?.....
- טו. כמה שאלות על מנהגים בבית המדרש בחג הפסח.....
- טז. מה אני עושה עם עוזר בתלמוד תורה שעושה דברים מגנים?.....

אִישׁ אֲמוּנָה

- א. להקרוש ברוך הוא יש תענוג מכל מצוה שאתה עושה.....
- א. מי שאומר תהלים לא יהיה צמא בשמים.....
- ב. כששואלים עצה מצדיק, זה בעצמו הישועה.....
- ג. תודו להשם יתברך, ותראו נסים.....
- ג. בווערת בי אש של פריצות.....
- ד. תכניס את עצמך בעשרת הדברים האלו, כך תתקן את כל העבירות החמורות שלך.....
- ו. את המכתבים אני כותב לתלמידים ולתלמידות שלי.....
- ח. התחזקות שרבינו כתב לאחיו.....
- י. אם תלך להפצה, לא תודקק לאף אחד.....

י. להתפלל במגנין ולא להציק לאשתך, יהיה לך שפע.....
 יא. מתי שאתה יכול, תדבר מרבנו.....
 יב. איפה הלב היהודי שלך? למה אתה פוגע באשתך.....
 יג. לא לזותר על מסירת השיעור.....
 יד. אם לא תזלזל ותשפיל את אשתך, יגיע שפע ועשירות.....
 טו. הגליונות החדשים של הנוף הם נפלאים ביותר.....
 טז. כשמתכוננים לפסח, צריכים לכקש מהשם יתברך להיות בשמחה.....
 יז. כמו שמך ליקום את נרות השבת, כך יקבלו את הנשמה בעולם הבא.....
 יח. עזב כבר את המחלוקות, הקנאה ושנאה, תתחיל להודות להשם יתברך.....
 יט. לעשן זה לא מאוּרר, זה גורם להיות יותר מתוח.....
 יט. לשמור על הילדים בימי ערב פסח.....
 כא. תשאל כל דבר את הרב שלך.....
 כא. היפי של יהודי כשנשארים חוקים אפילו בזמנים קשים.....
 כב. תזהר שיהיה רק שלום בבית.....
 כב. כשמזיעים לפסח זה מכטל את כל הקלפות.....
 ברוך השם אִנחנו לא מתבישים, אִנחנו לומדים את המכתבים
 ואִנחנו מדפיסים את המכתבים.....
 כג. חייב להיות סגון טוב על כל המחשבים.....
 כה. דבר שמחפש רע אצל יהודי, צריכים לשרף.....
 כו. שכל הבחורים יחזרו הבייתה לחג הפסח, בפסח לא אוכלים אצל אחרים.....
 כו. שתק על כל אלו שלועגים וצועקים עליך.....
 כז. אל תבוא מארץ ישראל לאמריקה על פסח.....
 כח. קח אתך את הילדים להכנות של פסח, אל תשאיר אותם הפקר.....
 כט. אם נעים בבית, ההצגות לא חשובות כל כך.....
 ל. תאסף כסף עבור קמחא דפסחא, כך לא תצטרך דיני תורה.....
 לא. מצוה צריכים לעשות בשמחה.....
 לא. ליל הסדר היא זמן שאפשר לפעל ישועות.....
 לב. אשרי מי שיש לו צדיק שלא עוזב.....
 לג. סימת מאה פעמים ואחת חמשה מסכתות ב"ש"ס.....
 לד. ברסלב זה לא מקום, ברסלב זה בלב, במח.....
 לד. יישר פח גדול על העזרה לקהילתנו ולמוסדותינו.....
 לה. כמה זמן צריך להיות ליל הסדר?

עצתו אמונה

מה עושים שהערבות נוגסת בי ?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

בהיותי בחור חתמתי פעם ערבות למישהו, ומאז אין לי מנוחה מזה, אני צריך לשלם בקביעות סכומי כסף גדולים, והרבית כל הזמן עולה ובאים לקחת ממני חפצים ואני לא מפסיק לשלם ולשלם על החובות הישנים ועל הרבית שלהם. אשתי מאד בועסת עלי ואין לי כסף, מה עושים?

ישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פ'רשת תרומה, א' ד'ראש חד'ש אדר, שנת ה'תשפ"ג לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

יותר אל תעשה את הדברים האלו, אל תחתם ערבות לאף אחד. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

האם ללות כסף כדי לקנות בגד לאשה ?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א

בשנה האחרונה לא היה חסר לי כסף ברוך השם, עכשיו הגעתי למצב שאין לי כסף, וכדי לא לפל לחובות הפסקתי להשתמש בכרטיס אשראי, אמרתי לאשתי שכרגע אי אפשר לקנות דברים שלא חיבים, מצד שני בשזה מגיע לצרכי הבית, אכל וכו' אני גותן לה לקנות ברגע.

התחלתי לאסוף קצת כסף כל יום, אני גם אומר כל הזמן לאשתי שעוד מעט יתרחב המצב ונוכל לקנות הכל.

עכשיו אשתי צריכה בגד חדש לחתנה, אמרתי לה שעכשיו אי אפשר והיא צריכה לקחת בגד בהשאלה ובעזרת השם לפסח נקנה.

השאלה שלי היא האם בשביל בגד לאשה בן צריכים ללוות, לעשות הכל כדי שמיד יהיה לה בגד?

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת תרומה, א' דראש חודש אדר, שנת ה'תשפ"ג לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

תלווה כסף כדי שלאשתך יהיה בגד, ותלך לאסוף כסף; זה לא בזיון ללכת לאסוף כסף, להיות בחובות - זה הבזיון הכי גדול. השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

איך אוכל להעריך את חמי?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

חמי הוא אדם חשוב, בעלי מאד מעריך את אבא שלו ומאד מעריך אותו, אבל בתור בלה מאד קשה להעריך אותו, אני לא רואה הכל אבל מהמעט שאני רואה אני מתרשמת שנכון שיש לו הרבה מעלות אבל מצד שני אני גם רואה כשהוא מתרגז וכוועס, ועוזר רק מעט בבית, וזה מקשה עלי להעריך אותו.

אָנִי לֹא רוֹצֵה לְהִתְחַצֵּף, אֲבָל בְּאַמֶּת קֶשֶׁה לִי לְהַעֲרִיף אֶת חֲמִי, מֵה אָנִי יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת?

יִישֵׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה :

בְּעֵזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם ג' פְּרֻשֶׁת תְּרוּמָה, א' דְּרָאשׁ חֹדֶשׁ אֲדָר, שְׁנַת ה'תשפ"ג
מֵרַת ... תַּחֲוִי

קִבְּלֵתִי אֶת הַמִּכְתָּב.

מֵה אֲכַפֵּת לָכֶם מִחֲמִיכֶם, אַתֶּם רַק צְרִיכִים לְכַבֵּד אוֹתוֹ וְזֵהוּ.
הַבְּעַל - הוּא צְרִיף לְהַחֲשִׁיב אֶת אֲבָא שְׁלוֹ וְלְהַעֲרִיף אוֹתוֹ, אַתֶּם צְרִיכִים
לְהַעֲרִיף אֶת הַבְּעַל, אַתֶּם לֹא צְרִיכִים לְהַעֲרִיף אֶת חֲמִיכֶם.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

הֵאֵם לַעֲזֹר לְהוֹרִי לְנִקּוֹת לְפִסַּח, אֲפִילוּ שֶׁקֶשָׁה לִי ?

שְׂאֵלָה :

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

תּוֹדָה עַל הַשִּׁיעוּרִים וְהַחֲזוּק, שֶׁהוֹפְכִים אֶת חַיֵּי לְמִתּוֹקִים כְּדָבֵשׁ.

בְּתוֹר בְּחוֹר עֲבַדְתִּי מֵאֹד קֶשֶׁה אֲצַל הוֹרֵי בְּבֵית לְנִקּוֹת לְפִסַּח, הֵם מְנַקִּים בְּכָל מְקוֹם
וּבְכָל אֲרוֹן בְּבֵית אֲפִלוּ בְּמִקְוֹמוֹת שְׁלֹא נִכְנָס שָׁם חֲמֵץ בְּמִשְׁךָ כֹּל הַשָּׁנָה, אָנִי הֵייתִי זֶה
שֶׁעֲבַד כֹּל כֶּד קֶשֶׁה לְפָנַי פִּסַּח לְנִקּוֹת וְלִשְׁטוֹף הַכֹּל, כְּשֶׁנִּכְנַסְתִּי לְחֲגַג הַפֶּסַח הַיְדִידִים וְהַרְגָּלִים
כְּאָבוּ לִי נוֹרָא, בְּלֵם הַרְגִּישׁוּ כְּבִנֵי חוֹרִין וְרַק אָנִי הֵייתִי פְּצוּעָה, לְמֵרוֹת שְׁבַחוּן הַרְאֵתִי שֶׁאָנִי
שָׂמַח אֲבָל בְּפָנַי לֹא הֵייתִי כֹּל כֶּד שְׂמֵחַ.

עֲכָשׁוּ בְּרוּךְ הַשֵּׁם הַתַּחֲתַנְתִּי, אֵינִי לִי כֹּל כֶּד הַרְבֵּה דְּבָרִים לַעֲשׂוֹת וְלְהַכִּין לְכַבֹּד
פִּסַּח, וְהַהוֹרִים שְׁלִי רוֹצִים שֶׁאָנִי יְבוֹא לְנִקּוֹת אֲצִלֵּם לְפִסַּח וְאֵינִי לִי חֶשֶׁק, מֵה עָלִי לַעֲשׂוֹת.

יִישֵׁר פֶּחַ

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ג' פְּרֻשֶׁת וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכַבּוֹד ... נְרוֹ זָאִיר
קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

זו מצנה גדולה מאד לעזור להורים, אז בודאי שתעזור להם; תשמח
שאתה יכול לקיים מצות כבוד אב ואם.

חַכְמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה אוֹמְרִים (קדושין לא): הָאֲמוּרָא הַקָּדוֹשׁ רַב יוֹסֵף
הָיָה עוֹר, הוּא לֹא רָאָה כְּשֶׁאֵמָא שְׁלוֹ הֵיְתָה נְכַנְסַת, אַבְל הוּא הָיָה שׁוֹמֵעַ טוֹב
מְאֹד, וּכְשֶׁהוּא שְׁמַע אֶת הַפְּסִיעוֹת שֶׁל אִמּוֹ הוּא הָיָה אוֹמֵר: "הִבָּה נְקוּם
בְּפָנֵי הַשְּׂכִינָה".

עֲכָשׁוּ שֶׁהִתְחַתְּנָתָּ, אֵינן לָךְ עֵדִין יְלָדִים, וְאֶצְלָךְ אֵינן הַרְבֵּה מֵה לַעֲשׂוֹת
כְּדֵי לְהַכְנִיס אֶת חַג הַפֶּסַח - תִּלְךָ לְהוֹרִיךָ וְתַעֲזֹר לָהֶם לְהַכְנִיס אֶת חַג הַפֶּסַח -
בְּשִׂמְחָה גְּדוּלָה, אֶפְלוּ שְׂזָה בָּא לָךְ בְּקִשִּׁי.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

איך אני מוציא את העצלות מאשתי?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

התחתנתי ברוך השם טוב מאד, עם אשה טובה וכשרה, אבל היא לקויה מאד
בעצלות באפן לא רגיל. אני מגיע מבית מאד נקי ומסודר וזה מאד מפריע לי עד כמה
היא רחוקה מזה.

מאז שהתחתנתי אני עושה כל שבוע את הנקיזון בבית, כי אם לא - אף אחד לא
יעשה את זה. אני שוטף את הכלים כי אם לא - ישארו בכיור כלים לא שטופים אפלו
למשך כמה ימים. אני מכין אכל כי אם לא - אף אחד לא יכין. חוץ מכביסות - אשתי
כמעט ולא עושה שום דבר בבית.

נסיתי כבר הרבה פעמים לתת לה מילים טובות על מה שהיא עושה ואני כל הזמן

אומר לה שהיא טובה ואני מאשר אתה ושלא מפריע לי בכלל איך היא מתנהגת, אבל באמת זה כן מאד מפריע לי.

חויז מזה שאשתי אוהבת מאוד למשך את הלילות עד השעות הקטנות ולקום באחד או שתיים בצעהרים, ומפריע לי מאוד סדר היום ההפוך.

אשמח מאוד אם ראש הישיבה שליט"א יכול לענות לי בהקדים האפשרי.

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויקהל-פקודי, כ"א אדר, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך

החיים הם דבר קשה, זה בכלל לא קל, אבל אדם יכול להקל על עצמו אם הוא מכניס בתוכו את האמונה, הוא מאמין שכל מה שקורה הוא מהשם יתברך; האשה, הילדים - הכל הכל זה השם יתברך, ועם הרבה סבלנות - אפשר לראות דברים יפים.

עם סבלנות ואהבה אתה יכול לבנות אותה שהיא תעשה את עבודות הבית. משתלם להתאזר בסבלנות, להסתכל במבט טוב ולבנות אותה. אולי זו דרך יותר ארפה, אבל מצד שני זו דרך יותר קלה מאשר לקחת את הדרך הקצרה ולחשוב על גרושין, ואחר כך יצטרכו לעבור את הדרך הארפה והמרה.

כל אחד מתיגע בחיים, אין אחד שאצלו החיים הם טובים וקלים, כל אחד מתיגע; רק מי שבורח אל השם יתברך ולתורה - הוא חי חיים טובים.

לכן אחי היקר, תהיה שמח, תודה להשם יתברך שהתחפנת ותחפש את הטוב באשתך. תבנה אותה, תחזק אותה, תגיד לה הרבה מלים טובות. על כל פעם שהיא שמעה בתור ילדה את המלים הרעות: "את לא שונה", "ממך כבר לא יצא כלום", "את לא מועילה לכלום" - תגיד לה אלפי פעמים: "את כן", "ממך עוד יהיו דברים יפים", "את כל כך טובה וכל כך מצינת" - כך היא תבנה.

תתחזק בתפילה והתבודדות, תבקש מהשם יתברך שהיא תמצא חן בעיניך ושאתה תמצא חן בעיניה, שיהיה שלום ביניכם; כך תשרה השכינה ביניכם. השם יעזור שתצליח בכל העניינים.

...

האם הסגלה של אמירת פְּרֻשַׁת הַנְּשִׂאִים לְשִׁדוּךְ היא גם לַבְּנוֹת?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

הסגלה של אמירת פְּרֻשַׁת הַנְּשִׂאִים, היא רק לבחורים, או גם לבנות?

יירש פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פְּרֻשַׁת וִיקָהֵל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכָבוֹד ... נְרוּ יָאִיר

קבלתי את מכתבך.

התורות והסגלות של רבנו הן בשביל כלם, הן לגברים והן לנשים.

השם יעזור שתצליח בכל העניינים.

...

מה עושים עם דמי חנפה ופורים של הילדים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

לילדי יש כסף שהם קבלו מהסבים והסבתות, דמי חנפה ודמי פורים, בן העשר

חוסד את הכסף, בן השמונה משחק עם זה, פורט את זה כל כמה ימים לכסף קטן ואחר

כך שוב לכסף גדול, ובן החמש רק רוצה לקנות דברים ולבזז את זה על שטויות.

השאלה שלי היא מה נכון לעשות, להשאיר את זה אצלם, לקחת את זה, או לשמר

על זה בשבילם לשנים הבאות?

כָּבֵד נְסִייתִי לְקַחַת אֶת זֶה מֵהֵן וְלִרְשֵׁם כַּמָּה יֵשׁ לָהֶם אֶצְלִי, אֲבָל בְּכָל כַּמָּה יָמִים הֵם מִבְקָשִׁים אֶת זֶה בַּחֲזָרָה, אוֹ שֶׁהֵם רוֹצִים לְקַנּוֹת עִם זֶה מִשְׁהוּ.
אֲמַרְתִּי לְיִלְדִים שְׂאֵנִי הוֹלֵךְ לִשְׂאֵל אֶת רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א, וּמָה שֶׁהוּא יַעֲנֶה - כָּדָּ נַעֲשֶׂה.

יִישַׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה:

בְּעֲזֻרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרִשְׁת וַיִּקְרָא, כ"ז אָדָר, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכַבּוֹד ... נִרוּ יֵאִיר
קִבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

זֶה בְּעֲצָמוֹ שְׂאֲמַרְתָּ לָהֶם שְׂאֲתָה הוֹלֵךְ לִשְׂאֵל וְכָדָ נַעֲשֶׂה - זֶה חֲנוּךְ חֲזָק מְאֹד לְיִלְדִים; זֶה מִהֲדַבְּרִים הַכִּי חֲשׁוּבִים שֶׁהוֹרִים צְרִיכִים לְלַמֵּד וּלְהִרְאוֹת לְיִלְדִים - שִׁיְהוּדִי שׂוֹאֵל אֶת הַשְּׂאֵלוֹת שְׁלוֹ; הוֹלְכִים לְמוֹרָה הוֹרָאָה, לְרַב, שׂוֹאֵלִים. כָּדָּ הֵם יַעֲשׂוּ, כְּשֶׁהֵם יִתְבַּגְּרוּ - הֵם יַחֲפְשׂוּ לְעֲצָמָם רַב, מוֹרָה הוֹרָאָה, יְהוּדִי כָּשֵׁר - שִׁיְדַרְיָךְ אוֹתָם.

תְּשׁוּמֹר בְּצַד אֶת דְּמֵי הַחֲנֻכָּה וְדְמֵי הַפּוֹרִים שְׁלָהֶם - עַד שֶׁהֵם יִתְבַּגְּרוּ, אֲזַ תִּתֵּן לָהֶם אֶת זֶה. לֹא טוֹב שִׁיְהִיָּה לְיִלְדִים כֶּסֶף וְהֵם יִבְזָבוּ אֶת זֶה עַל שְׁטוּיּוֹת.

יַעֲזֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׂכָבֵר נִזְכָּה לְ (פְּסָחִים ז:טז): "וְנֹאכַל שֵׁם מִן הַזִּבְחִים וּמִן הַפְּסָחִים"; וְגַם (מִיכָה ז, טו): "כִּימִי צִאֲתָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת", אֲמֵן.

...

הֵאֵם אֲנִי חַיֵּב לַעֲשׂוֹת הַכֹּל בְּעֲצָמִי בְּבֵית?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי חַיֵּב קִצֵּת לְהַבִּיעַ אֶת הַקִּשְׁי שְׂאֵנִי עוֹבֵר בְּבֵית, שְׁלוֹם הַבֵּית שְׁלָנוּ לֹא תִקְוִי, אִין אַהֲבָה חֲזָקָה אֶצְלָנוּ.

מה אני יכול לעשות שאני מרגיש כמו המשרת בבית, הרבה פעמים אני מרגיש שאני גם האבא וגם האמא בבית, אני מבין שעכשו קשה לאשתי לעשות הכל, אבל אני מרגיש מידי מנצל, אני צריך לסדר הכל, להכין אכל, לנקות, וכן הלאה, כל הדברים שאשה רגילה היתה צריכה לעשות בבית.

בשהילדים צריכים ללכת לרופא, אני צריך לקחת אותם, למרות שאני עובד כל היום. אני מבקש ממנה שלפחות תזמין את התור לרופא, אבל היא מצפצפת עלי. אני מגיע הביתה והתינוק מלכלך עד הראש ואני צריך לנקות ולרחץ. כשאני מסדר היא עוזרת לי קצת, בזמן שהיה צריך להיות הפוד, מה שאני עושה נעשה, ומה שלא - לא. אני מרגיש שאני כבר לא יכול יותר, אני צריך פשוט בית נורמלי, שמטפלים בו בילדים ובבית.

אני מגיע מבית נורמלי ומסדר, בתור בחור היו לי משגים גבהים, חלקתי על בית יפה ומכבד, למעשה לא נהיה מזה כלום, אבל אני צריך לפחות מינימום של בית נורמלי, אני מרגיש שהיא לא מוכנה לעשות כלום בשבילי. אני מאד אוהב לראות את אשתי לפעמים לבושה יפה כמו שאשה יהודיה צריכה להראות, אבל יש לי את זה רק כשחייבים ללכת לשמחה, היא לא מוכנה לעשות כלום, יום אחד היה מזג אויר יפה אז שאלתי אותה אם היא רוצה לצאת אתי קצת לטייל, אבל גם זה לא.

אני עושה בשבילה הרבה מאד, ובשביל הבית והילדים אני עושה את הרב, כשאני חוזר הביתה אחרי יום עבודה אמור להיות שהיא תכין לי משהו לשתות או לאכל, אבל זה הפוד; אני עושה לה קפה, לאחר מכן אני מכין לה אכל, אני מרגיש שזה לא הוגן, זה לא שפעם היה טוב ועכשו בגלל שהיא לא מרגישה טוב היא לא יכולה, כפי שאני זוכר מאז החתונה רק נתתי ולא קבלתי כלום.

בדרך כלל אמור להיות שיש לאשה הנאה להכין סעודה טעימה ויפה, ושיהיה לה כשרון להגיש צלחת יפה עם אכל על השלחן, אבל היא בכלל לא מעניינת בזה, כל דבר זה טובה גדולה. אני צריך להתחנן אליה, ואני מרגיש שהקמתי עכשו סבתא זקנה שזזה בכוחותיה האחרונים, אבל כשהיא מבקשת משהו אני חייב לעשות את זה מיד, בחשק הכי גדול.

בא גניח חס ושלום שאשתו של מישהו חלתה לצערנו, היא לא יכולה לעשות כלום, והבעל מסור אליה, אזי זה שונה, כי למעשה היא היתה מסורה אליו כל השנים, ועכשו היא חולה לצערנו. אבל אני לא קבלתי כלום מאשתי.

מאד קשה לי, לפעמים אני חושב שכבר היה לי קל יותר בתור בחור, הסתובבתי חפשי, ועכשו אני עובד קשה מאד להקים משפחה.

אני לא מקנא באף אחד, אבל אני חושב לאחור מכל החברים שלי, אני לא סובר שהם התחנתו כל כך גרוע, אני לא יודע למה זה מגיע לי. אני מבקש אם ראש הישיבה שליט"א, יכול לענות לי ולחזק אותי.

ישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פ'רשת ויקרא, כ"ח אדר, שנת ה'תשפ"ג
לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אני מאד מרחם עליך שאתה מקנא באחרים. תוציא לך מהראש שאצול אחרים טוב יותר, באף מקום לא טוב יותר, במח שלך יכול להיות טוב יותר; אם אתה תבנה את אשתי, אם תהיה לך סבלנות - יהיה לך טוב, אצלך בראש יכול להפך להיות טוב.

זו שטות להסתפל על אחרים, לחברים שלך אין שום דבר יותר טוב ממך, אם מישהו יגיד לך שיש לו פן שלום בית - זה בגלל שהוא עובד על המדות שלו והוא חי עם אמונה, ואם תשנן את האמונה הקדושה, אתה תאמין שהכל זה הקדוש ברוך הוא; אתה, אשתי, הילדים שלך, זה שאתה מצלח וזה שהיא לא מצלחת, הפל מהקדוש ברוך הוא - אזי יהיה לך טוב, וכל זמן שתאכל את הלב שלחברים שלך יש נשים יפות, לחברים שלך יש בתים יפים - אתה מסכן גדול.

מה אדם יודע מה טוב בשבילו? צריכים להאמין באמונה שלמה שהקדוש ברוך הוא מנהיג את העולם, ואם התחנת אתה - זו אשתי לפי שרש נשמתך ועליך מנחת העבודה לחפש בה טוב ולשמח אותה, זו המצוה שלך. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (קדושין לד:): "אשה בעלה משמחה".

אל תכעס על מה שאני עומד להגיד לך, אתה לא צודק; עם כל מה שאתה מתאר את אשתי, עם כל החלשות שלה - אתה לא צודק. פי קבלנו ממהרא"ש

זכותו יגן עלינו ששלום בית תלוי בפעל. הבעל יכול לעשות שלום בית טוב, הבעל יכול לבנות את האשה ולהפך אותה לאשה הכי מצלחת.

אחי היקר, שמע ספור שחכמינו הקדושים מספרים (שבת נג): "מעשה באדם אחד שנשא אשה גדמת, ולא הפיר בה עד יום מותה", אמר רבי חייא: "כמה צנוע אדם זה שלא הפיר באשתו", חייב להיות שהאדם הזה היה צנוע מאד שהוא לא הסתפל על אשתו כל ימי חייה; קצת קשה להבין זאת, איך יכול להיות שאדם לא יראה ולא ידע שאשתו גדמת? ועוד קשה, מה המעלה שאדם לא מסתפל על אשתו אלא יתכן להיות, שהפרוש הוא, שפן היו לה ידים והוא ראה את הידים שלה, ידיה יכלו לזוז, אלא היא לא עשתה כלום, היא לא היתה ב'בלבוסטע', היא לא עשתה כלום, ובעלה לא ראה את זה, הוא ראה את מעלותיה. הגמרא משבחת את האדם הזה שהוא לא ראה את חסרונותיה, הוא הודה והלל להשם יתברך שיש לו אשה; זו גדלות, זה אדם צנוע, שלא רואה את החסרונות, לא מרגיש שיש לו אשה גדמת שלא זזה.

אחי, התורה של אומרה (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן רפב) - זו העצה שלך. רבנו ז"ל אומר, אם מחפשים טוב, אפלו אצל רשע - אותו אחד מפסיק להיות רשע. זה בכל דבר, אם מחפשים את הטוב בשני, אם מחפשים את הטוב אצל האשה, מסתכלים רק על הטוב - היא תהפך להיות טובה. מסתכל על אשתך כמו על ילד קטן שלא יודע איך מבשלים, מנקים, עושים ופועלים, תלמד אותה, תבנה אותה.

חכמינו זכרונם לברכה אומרים (סנהדרין כב): "ואינה כורתת ברית אלא למי שעשאה כלי", בעל שבונה את אשתו, הוא מרחם עליה - היא תהיה מסורה אליו, היא תעשה הכל בשבילו.

שמור על הפה שלך, אל תדבר על המחלה הידועה, מה אתה יודע מה אנשים סובלים בחיים עם מחלות קשות ומרות? מה אתה יודע מה מתפפר לך עם פל זה? ! מוהרא"ש ספר לנו, פעם הצדיק רבי זושא זכותו יגן עלינו נרדם וחלם שהוא למעלה בשמים ומעבירים אותו ליד שערי הגהינום, הוא נתקף בפחד והתחיל לצעק: "גינואלד! הצילו! תוציאו אותי מפה!" עד

שְׁהִיגֵעַ מְלֶאךָ וְשָׂאֵל אוֹתוֹ: "זוֹשָׂא, מֵה אֶתָּה צוֹעֵק?" וְהוּא עֲנָה: "אֲנִי פוֹחַד וְנִבְהַל מִהָעֲנָשִׁים הַקָּשִׁים שֵׁישׁ פֶּה לְמַעַלָּה בַּגְּהִינוֹם", אָמַר לוֹ הַמְּלֶאךָ: "לֹא זוֹשָׂא, זֶה לֹא בְּשִׁבְלֶךָ, יֵשׁ לְךָ אִשָּׁה גִינְנָדָל, הִכַל כָּבֵד מִתְכַּפֵּר לְךָ לְמִטָּה".

מוֹהֲרָא"ש הָיָה מְסַפֵּר מֵה הַצַּדִּיק רַבִּי זוֹשָׂא הָיָה סוֹבֵל מֵאֲשֵׁתוֹ גִּינְנָדָל; הִיא הָיְתָה צוֹעֵקֶת עָלָיו, כְּשֶׁהִיא כְּעֵסָה הִיא קָלְלָה אוֹתוֹ וְאָמְרָה: "אֶתָּה הָאָדָם הַכִּי גְרוּעַ בְּעוֹלָם"; הִיא נִתְנָה לוֹ אֶת הַהֲרֻגָּשָׁה שֶׁהוּא הָאָדָם הַכִּי גְרוּעַ וְגְרוּעַ מִמֶּנּוּ אֵין.

כְּשֶׁהַצַּדִּיק רַבִּי זוֹשָׂא זָכוֹתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ הַתְּעוֹרֵר מִהַחֲלוּם הוּא אָמַר לְעַצְמוֹ: 'הֲלוֹאֵי שְׂאֵשְׁתִּי גִינְנָדָל תִּצְעַק עָלַי עוֹד; אִם אֲנִי מִכְּפָר עַל יְדֵי הַצַּעַר עַל הָעֲנָשִׁים שֶׁל הַגְּהִינוֹם - זֶה כְּדַאי לִי'.

יְעוֹזֵר הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ שֶׁכָּבֵד נִזְכָּה לְ (פְּסוּחִים קטז): "וְנֹאכַל שֵׁם מִן הַזְּבָחִים וּמִן הַפְּסוּחִים"; וְגַם (מִיכָה ז, טו): "כִּימִי צֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת", אָמֵן.

...

הַאֵם מִתֵּר לְהַכִּין אֶכֶל וְלִמְכֹר אֶת הַחֶמֶץ לְפֶסַח?

שְׂאֵלָה:

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנַחְנוּ מְצַפִּים לְשִׂמְחָה בְּשַׁעַה טוֹבָה וּמְצַלַּחַת אַחֲרֵי פֶסַח אִם יִרְצֶה ה', וְרַצִּיתִי לְשָׂאֵל לְגַבִּי מְכִירַת חֶמֶץ; בְּדֶרֶךְ כָּלֵל אֲנִי מְכִינָה מְרֹאשׁ שְׁיֵהִיָּה לִי אֶכֶל מוֹכֵן בְּמִקְפִּיא, וְזֶה מִקַּל עָלַי מֵאַחַר יוֹתֵר, אֲבָל עִבְשׁוּ אֲנִי לֹא יוֹלֵה בְּגִלְל פֶּסַח. אֲבָל אֲנִי רוֹצֶה לְדַעַת הַאֵם אֲנִי יוֹלֵה לְהַכִּין דְּבָרִים שֶׁהֵם לֹא מִמֶּשׁ חֶמֶץ, כְּדֵי לְשַׁמֵּר בְּמִקְפִּיא וְלִמְכֹר אֶת זֶה בְּמְכִירַת חֶמֶץ; לְדַגְמָא אֲרֻז, קְצִיצוֹת עוֹף בְּצַפּוּי קוֹרְנִפְלֶקֶס וְכדוֹמָה, מִתֵּר לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה? יִישַׁר כַּח

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם א' פְּרֻשֶׁת צו, ד' נִיסָן, שְׁנַת ה'תשפ"ג

מֵרַת ... תַּחֲנִי'

קַבְּלֵתִי אֶת הַמְּכַתֵּב.

אֲרֹז, קוֹרְנִפְלֶקֶס וּשְׁעוּעִית - אַתֶּם יְכוּלִים לְהִכִּין וּלְמַכּוֹר, אֲבָל חֶמֶץ - אֵל תְּכַנְּנוּ וְתִמְכְּרוּ, תִּזְרְקוּ אֶת כָּל הַחֶמֶץ מִהַבַּיִת.

צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂיִוְכְלוּ לְנִקּוֹת אֶת הַחֶמֶץ מִהַמַּח, שְׁלֹא יִהְיוּ שׁוֹם קִשׁוּיֹת עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, רַבְּנוֹ אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א'), סִימָן ה): "וְתַעֲשֶׂה מְאוֹתוֹת חֶמֶץ מִצָּה, הֵינּוּ שְׁלֹא תַחֲמִיץ חֶמֶתְךָ", הַקִּשׁוּיֹת - זֶה חֶמֶץ, אֶת זֶה אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְנִקּוֹת, שְׁלֹא יִהְיֶה לָנוּ חֶמֶץ בַּמַּח, אֲלֵא שְׂנַדַּע שְׁכָל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ - זֶה לְטוֹבַתְנוּ, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה רַק טוֹב.

יַעֲזֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂכַבֵּר נִזְכָּה לְ (פְּסָחִים קט"ז): "וְנֹאכַל שֵׁם מִן הַזְּבָחִים וּמִן הַפְּסָחִים"; וְגַם (מִיכָה ז, טו): "כִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת", אֲמֵן.

...

מה אני עושה עם ילד שלא התנהג בעדינות?

שאלה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

בְּנֵי שֶׁהוּא בְּפֶתַח א' חוֹר יוֹם אֶחָד מֵהַלְמוּדִים, וְסִפֵּר שְׂיִלֵּד אֶחָד בְּאוֹטוֹבוּס דָּפַק עִם הַיָּדִים עַל עַצְמוֹ בְּמָקוֹם לֹא עָדִין כִּי הוּא חָשַׁב שֶׁזֶה מְעַנֵּן וְכָל הַיָּלְדִים הִסְתַּכְּלוּ, מַה אֲנִי צָרִיד לַעֲשׂוֹת בְּעֵנָן?

יִישַׁר כַּח

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם א' פְּרִשַׁת צו, ד' נִיסָן, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכַבּוֹד ... גֵּרוֹ יֶאִיר

קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הוֹרִים צָרִיכִים לְלַמֵּד אֶת הַיָּלְדִים כְּשֶׁהֵם עֹדִין צְעִירִים לְהִיּוֹת שְׂמוּרִים בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית, לֹא לְגַעַת בָּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ. צָרִיכִים לְדַבֵּר אֶל הַיָּלְדִים וְלִשֵׁם עֵינַיִם, לְרֹאוֹת מִי הַחֲבָרִים שְׁלֵהֶם, שֶׁהֵם יְגַדְּלוּ כְּשָׂרִים, טְהוּרִים

וקדושים. וכאשר ילדים מספרים דברים על חברים ועל ילדים אחרים שלא מתנהגים בעדינות חשוב לחזק אותם וללמד אותם לעשות מה שנכון, ולהגיד להם מי טוב להיות חבר ועם מי לא טוב להתחבר, רק כך אפשר לזכות לדורות כשרים.

הרבה חושבים שלא כל כך חשוב לדבר עם הילדים, לחנך אותם להיות עדינים כשהם עדין צעירים, חושבים שיש זמן לדבר אחר כך כשהם יתבגרו, אבל זו טעות, כי אחר כך קשה להרגיל אותם להיות עדינים ואם לא מחנכים אותם בגיל צעיר – הם גדלים באפן לא טוב.

כפי שחכמינו זכרונם לברכה מספרים (תנא דבי אליהו רבא, פירק יג) מעשה שהיה בחג הסוכות: "מעשה באדם אחד שהיה עומד הוא ובנו בבית הכנסת, וכל העם היו עונין אמן והללוהו אחר העובר לפני התיבה, ובנו עונה דברים של תפלות", בנו דבר נבול פה וכו' בקול בפני כולם, "ולא אמר לו אביו שום דבר, ואמרו לו הבריות שימחה בבנו", אנשים הלכו לדבר עם היהודי הזה שישמר על בנו, אמרו לו 'תשמור על הבן שלך, הוא לא מתפלל והוא מדבר מלכלך וכו', "והשיב ואמר להם: 'מה אעשה לו? תינוק הוא! ישחק!' ", היהודי הזה לא התייחס, הוא אמר זה שום דבר, הוא עדיין ילד, "שום למחר עשה כן, כל אותן ימי החג ענה בנו דברים של תפלות ולא אמר לו אביו שום דבר. לא יצתה אותה שנה לא שנה ולא שלישיית עד שמתו אשתו ובניו וכן בנו ויצאו לו חמש עשרה נפשות בתוך ביתו, ולא נשתיר לו אלא שני בנים: אחד חגר וסומא ואחד שוטה ורשע", רואים מכאן שצריכים לחנך ילדים אפילו כשהם עדיין מאד קטנים.

יעזר השם יתברך שכתב נזפה ל (פסחים טז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; וגם (מכה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

מה שומר על אשה בעולם הבא?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אם משניות שומרות על גבר מעבירים ומתולעים בקבר, אז מה שומר על אשה? השאלה הזו תמיד מנקרת בי.

ישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פְּרַשְׁת צו, ד' נִסְן, שְׁנַת ה'תשפ"ג
מרת ... תחיי

קבלתי את המכתב.

הגמרא כבר שואלת את השאלה הזו (ברכות ז.): "נשים במאי זכין"; אם נשים פטורות מלמוד התורה, לא שיהן אצל נשים גמרא ומשניות - אז מה ישמר עליהן בקבר, ועל מה הן יקבלו שכר? התשובה היא: "באקרוי בנייהו לבי כנשתא", בזה שהן מגדלות את הילדים ללמוד התורה, הן שולחות את הילדים לתלמוד תורה ללמד תורה, "ובאתנויי גבריהו ביי רבנן, ונטרין לגבריהו עד דאתו מבין רבנן", ובזה שהן ממתינות לבעל כשהוא חוזר מהלמוד - זה ישמר עליהן ועל זה הן יקבלו שכר.

כשאשה עוזרת לבעלה להיות ירא שמים, היא עוזרת לו שיוכל ללכת להתפלל שלוש פעמים ביום ושיוכל לקיים את השעורים שלו, ללמד את התורה הקדושה - היא מקבלת יותר שכר מהבעל. כפי שחכמינו הקדושים אומרים לנו (ברכות, שם): "גדולה הבטחה שהבטיחן הקדוש ברוך הוא לנשים, יותר מן האנשים".

אשרי האשה שיש לה שכל והיא בונה את בעלה, היא דוחפת אותו ללמד - היא תהיה שמורה מכל רע.

יעזר השם יתברך שכבר נזכה ל (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הדבחים ומן הפסחים"; וגם (מיקה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

כמה שאלות על מנהגים בבית המדרש בחג הפסח

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת צו, ה' ניסן, שנת ה'תשפ"ג

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א

בעמדתנו עכשו לפני חג הפסח רציתי לשאל כמה שאלות איך להתנהג בבית מדרשינו בבורו פארק בחג הפסח.

בתפלת ערבית בליל ראשון וליל שני של פסח, האם צריכים להמתין לזמן רבנו

תם?

לספירת העמר, צריכים להמתין לזמן רבנו תם?

ביום ב' דפסח אומרים יוצרות בשחרית?

במנחה במוצאי חג ראשון, שיוצא השנה בערב שבת חול המועד, אומרים הודו?

ומה לגבי אמירת כגונא בשבת חול המועד?

יירש פח

תשובה:

לכבוד ... גרו יאיר, גבאי בית המדרש היכל הקדש בורו פארק

קבלתי את מכתבך.

אנחנו נוהגים לומר "הודו" בתפלת מנחה בערב פסח, הן בימי החג הראשונים ובימי החג האחרונים. (במנחה בערב שמיני עצרת אנחנו לא אומרים הודו).

לא צריכים להמתין לתפלת ערבית לזמן רבנו תם, וכך גם לא צריכים להמתין לספירת העמר לזמן רבנו תם.

אנחנו אומרים יוצרות ביום השני של פסח בחזרת הש"ץ, חוץ מהפיוט "שור אשר מאז" על זה אנחנו מדלגים, גם על הפיוט הארוך לפני קדשה "בעשר מכות" - אנחנו מדלגים.

אנחנו לא אומרים "הודו" במנחה בערב שבת חול המועד, כך גם כששבת חלה באסרו חג לא אומרים "הודו" במנחה.

לא אומרים את קטע הזהר "כגונא" בשבת חול המועד.

נוהגים לעלות לדוכן בשבת חול המועד.

בליל השני זה זמן שלא ממחרים והאנשים ננוחים, אז כדאי לדבר דבורי התחזקות.

יעזר השם יתברך שפכר נזכה ל' (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; וגם (מ"ב ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

מה אני עושה עם עוזר בתלמוד תורה שעושה דברים מגנים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני מלמד תינוקות בתלמוד תורה מסים, ויש פה עוזר למלמד, שנכנס לבתה בהפסקה. ראיתי כמה פעמים כשנכנסתי לבתה בהפסקה שהוא יושב עם ילדים באפן לא עדין.

האם לא להרשות לו יותר להכנס לבתה שלי? או שמספיק להכנס בתדירות ולשים עין, ולהזהיר אותו לא לעשות מה שאסור?

ייעוץ:

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת צו, ה' ניסן, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... גרו יאיר

תדבר אתו, תגיד לו שמה שהוא עושה זה מספן, כי הוא יכול יום אחד להגיע לכלא.

תתחיל בטוב, ואם דבורים לא עוזרים - תסלק אותו.

יעזר השם יתברך שפכר נזכה ל' (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; וגם (מ"ב ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

איש אמונות

להקדוש ברוך הוא יש תענוג מכל מצוה שאתה עושה

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרחשת ויקהל-פקודי, כ"א אדר, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד יקירי אהובי ... נרו יאיר

אני מתגעגע אליך ואני חושב הרבה ממך, אני מצפה לשמע שאתה מתחזק עם העצות של רבנו ו"ל ואיפה אתה אויז עם השעורים כסדרן שלך.

אחי היקר, הקדוש ברוך הוא אוהב אותך ויש לו תענוג מכל מצוה שאתה עושה, אז תשמח עם המעשים הטובים שלך. כפי שרבנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן קלט): "הקדוש ברוך הוא משתעשע בה, אף אם נעשית על ידי קטן שבקטנים, בלי כוונה ושלמות הראוי להמצוה, עם כל זה יש להקדוש ברוך הוא תענוג גדול מהמצוה".

אחי היקר, תקשר את עצמך אל רבנו. תקבע לך שעור בספרי רבנו - זה יעשה אותך לצדיק גדול.
אני מתגעגע אליך.

...

מי שאומר תהלים לא יהיה צמא בשמים

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרחשת ויקהל-פקודי, כ"א אדר, שנת ה'תשפ"ג

... תחי'

אני שמח לשמע שאתם אומרים תהלים; אתם אומרים בכל יום את יום

תהלים ואתם גם אומרים תקוון הכללי. רבנו ז"ל אומר (תני מוהר"ן, סימן תפה) תהלים הוא משקה טוב לנשמה, ומי שאומר תהלים לא יהיה צמא בשמים אחרי הסתלקותו מהעולם (שיחות הר"ן, סימן כג).

לגבי וכו'; עכשו בגיל שש עשרה לא כדאי לעשות רשיון נהיגה, יש לכם עוד זמן אחר כך, אחרי החתונה שלכם תשאלו, אענה לכם אז. תתחזקו בכבוד אב ואם, יש לכם הורים יקרים, הם אנשים מאד טובים. תעזרו להם ותביאו להם רק נחת.

...

כששואלים עצה מצדיק, זה בעצמו הישועה

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויקהל-פקודי, כ"א אדר, שנת ה'תשפ"ג לכבוד אהובי ... גרו יאיר ברסלב, ליבערטי

ותשועה ברב יועץ" (משלי יא, יד), ישועה מגיעה למי שמתיעץ הרבה.

רבנו ז"ל מפרש (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן קמג): "ותשועה", הישועה מגיעה "ברב יועץ" כשלוקחים עצה מהצדיק. 'רב' זה רבי, צדיק. כפי שחכמינו זכרונום לברכה אומרים (תענית ט): "משה, אידי דנפיש זכותה כרבים דמי", משה רבנו הוא כמו רבים; כי כששואלים עצה מצדיק, אפלו שזה לא יוצא טוב, יודעים שזה מהשם יתברך. ואם לא לוקחים עצה מהצדיק - האדם מביא על עצמו את הרע.

לכן חשוב מאד ללכת אל צדיקים ולקחת מהם עצות על כל דבר. בזה עצמו ששואלים עצה, זה בעצמו הישועה, זה ממתיק את כל הדינים, והבן למעשה.

...

תודו להשם יתברך, ותראו נסים

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פּרַשַׁת וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר, שְׁנַת ה'תשפ"ג
... תחזי'

קבלתי את המכתב.

אל תדאגו, בעזרת השם אתם תגדלו יפה. תעשו רק דבר אחד, תודו ותהללו להשם יתברך, שהשפתיים שלכם תמיד ימלמלו מלות תודה, כמו: "תודה השם", "אני אוהבת אותך השם", "אתה כל כך טוב אלי השם", "אני מודה לך השם"; זה הסוד של נסים.

אל תסתכלו על אחרים, אל תמדרו את עצמכם עם האחים והאחיות הקטנים שפכו עקפו אתכם בגבה, אל תסתכלו על אף אחד.

...

בוערת בי איש של פריצות

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פּרַשַׁת וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר, שְׁנַת ה'תשפ"ג
... תחזי', תלמידת בית פיגא

קבלתי את המכתב.

מה שאתם חושבים, רגע אחד אתם רוצים להיות יראת שמים ולהתלבש עדין, וכשאתם רואים בנות ונשים שלבושות יותר גס - פתאום אתם רוצים להתלבש כמוהן; לזה יש עצה אחת, העצה היא התבודדות ותפלה, תבקשו מהשם יתברך שתאהבו את הדרך היהודית היפה, שתאהבו עדינות.

הנה לכם תפלה יפה לבקש כל יום:

"רבנו של עולם, אני מודה לך ומשבחת אותך שאני יהודיה. בראת אותי עם נשמה יהודית שהיא חלק אלוקי ממעל, אני מאד מבקשת ממך, תעזר לי שאהיה שמחה, שאדע וארגיש פמה יקרים הם יהודים, שלא אשפח ממך.

רבנו של עולם, עזר לי שאהב את דרך היהדות. אני מאד מבקבלת,

רַגַע אַחַד אֲנִי רוֹצֵה לְהִיֹּת טוֹבָה, אַחַר כֵּן אֲנִי רוֹצֵה לְהִיֹּת פְּרוּעָה, בּוֹעֲרֶת בִּי אֵשׁ שֶׁל פְּרִיצוֹת; אֲנִי יוֹדַעַת שְׁזֶה לֹא טוֹב וְלֹא יָפֵה, אִז לְמָה אֲנִי רוֹצֵה אֶת זֶה?

אָבָא יָקָר תְּרַחֵם עָלַי, עַל הַנִּשְׁמָה שְׁלִי, אֲנִי רוֹצֵה לְהִיֹּת צַדִּיקָת, אֲנִי רוֹצֵה לְהִיֹּת כְּשֶׁרָה וְטוֹבָה, אֲנִי רוֹצֵה לְאַהֵב אוֹתָךְ, אֲנִי רוֹצֵה לְאַהֵב אֶת עַצְמִי, אֲנִי רוֹצֵה לְהִיֹּת שְׂמֵחָה בְּאַמֶּת. מַה שְּׂאֲנִי נִמְשַׁכֶּת לְגוֹי הַטָּמֵא זֶה מְגִיעַ מִהַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוֹרָה שְׁלִי שְׂגוֹרְמוֹת לִי לְדַמְנֵן שְׂאֵם הוֹלְכִים בְּפְרִיצוֹת אִז שְׂמֵחִים, אֲבָל אֲנִי יוֹדַעַת שְׁזֶה לֹא נָכוֹן; אִין שְׂמֵחָה אֵלֹא אֲצֵל הַיְהוּדִי הַכָּשֵׁר, גַּם אֶהְבֶּה יֵשׁ רַק אֲצֵל הַיְהוּדִים הַכָּשֵׁרִים. אֲנִי מְבַקֶּשֶׁת מִמֶּךָ, אֲנֵא ה' הוֹשִׁיעָה נָא, אֲנֵא ה' הַצְּלִיחָה נָא, בְּזִכּוֹת הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשִׁים אֲבִרְהֵם יִצְחָק יַעֲקֹב, וְהַאֲמִהוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת שְׂרָה, רַבֵּקָה, רַחֵל וְלֵאָה, עֲנֵנּוּ ה' עֲנֵנּוּ, יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ."

...

תְּכַנִּיס אֶת עַצְמְךָ בַּעֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּוּ, כֵּן תִּתְקַן אֶת כָּל

הַעֲבִירוֹת הַחֲמוּרוֹת שְׁלֶךָ

בַּעֲזַרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי, כ"א אָדָר, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכַבּוֹד אֶהוּבֵי יְקִירֵי ...

קְבַלְתִּי אֶת שְׁנֵי הַמְּכַתְּבִים שְׁלֶךָ.

הַמְּכַתְּבַת הַשְּׁנִי זֶה תְּשׁוּבָה לְמַכְתָּב הָרִאשׁוֹן. אַתָּה שׂוֹאֵל בְּמַכְתָּב הָרִאשׁוֹן מַה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה מִמֶּךָ וְכוּ' וְכוּ', וּבְמַכְתָּב הַשְּׁנִי אַתָּה כּוֹתֵב שְׁעֲשִׂיתָ עֲבֵרוֹת עִם בַּחֲוִירִים וְיִלְדִים, פְּגַמְתָּ בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ רַחֲמָנֵא לְצִלּוֹן, טַמְאַתְךָ אֶת עַצְמְךָ וְטַמְאַת אֲחֵרִים, זֶה מַה שְׂקָרָה עִכְשָׁו אַתָּה, שְׂאַתָּה שׂוֹאֵל קִשְׁיוֹת עַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַחַיִּים נִמְאַסוּ עֲלֶיךָ; אוֹי וְאֲבוֹי כְּשִׁפּוֹגְמִים בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ, נִכְרַתִּים, נַעֲקָרִים מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

אִם אַתָּה רוֹצֵה לְחַזֵּר בְּתְשׁוּבָה וּלְתַקֵּן מַה שְׁעֲשִׂיתָ עַד הַיּוֹם - תִּהְיֶה חֲזָק

בְּכַמָּה נִקְדוֹת אֵלֶּוּ:

- (1) לך למקנה בכל יום.
- (2) תתפלל במנין את שלוש התפלות מתוך סדור.
- (3) תאמר את עשרת מזמורי התהלים, את התקון הפללי - בכל יום [מזמור טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלז, קנ].
- (4) אחרי שחרית טל ידיים ללחם, תאכל פת שחרית ותברך ברכת המזון בשמחה, מתוך ברכון.
- (5) תלמד חומש עם תרגום מחלק לפי ימות השבוע בכל יום קצת, ביום ראשון עד שני, ביום שני עד שלישי וכן הלאה. השעור השני יהיה משניות, תאמר משניות כסדרן בלי הבנה. מה טוב ומה נעים אם אתה יכול לומר ח"י פרקים בכל יום ולסיים בכל חדרש ששה סדרי משנה, זה הורג את היצר הרע. מאות ואלפי בחורים ואברכים נגמלו מהעברה המרה על ידי הסגלה של אמירת ח"י פרקים משניות בכל יום. אחר כך תעשה לך שעור בגמרא. תלמד ש"ס כסדרן, תאמר את הגמרא הקדושה. זה שורף את כל השדים, קלפות משחיתים ומזיקין - שבראת מכל הטפות לבטלה רחמנא לצלן.
- (6) תכבד את הורייך, אם אתה יכול ללכת לבקר אותם - לך לבקר אותם, ואם לא - תתקשר אליהם בטלפון, תדבר אתם בדרך ארץ.
- (7) תשמר שבת ותהיה שמח בשבת.
- (8) לך להפצה, תחזיר נשמות להשם יתברך. זה יכפר על כל אלו שטמאת.
- (9) ועל כלם תשיח את לבך אל השם יתברך. תבכה אליו, תדבר אליו בשפה שלך. תבקש ממנו שיסלח לך ושכבר יביא לך את השדוף שלך, הקדוש ברוך הוא סולח למי שמתודה אליו, תבקש ממנו ותטען אתו. מוהרא"ש אומר, יש מלאך קדוש מיחד שממנה על התפלות של בחורים ובחורות שנופלים לעברות כשאין להם את השדוף שלהם והם רוצים להיות טובים, אבל הם נופלים ונופלים. פשהם באים אל השם יתברך בתחנה, בדמעות, הם בוכים: "רבונו של עולם, מה אני אשם? מה

אני יכול לעשות כדי לא לפל? מה אני יכול לעשות כדי להיות קדוש?
 רבנו של עולם אני לא יכול להתגבר, אני מאבד את הבחירה שלי, אני
 נשחרף מהיצר הרע שלי, בוער בי נאוף, אוי אבא, בוערת בי אש של נאוף,
 תציל אותי! " אז מגיע המלאך הזה ומעלה את התפלות ועושה מהן כתר
 יפה להשם יתברך.

אחי היקר, אם תהיה חזק בתשע הנקודות האלו ותוסיף את הדבר
 העשירי; אתה תעבד בכל הכוחות להיות בשמחה - אתה תתקן הכל.
 אחי התחדש, תשפח מה שהיה. רק פעם ביום תתבודד על העבר שלך,
 תתנודה ותבכה, אבל כל היום תשפח; תשפח מה שהיה, תכניס את הראש
 שלך בעשרת הדברים האלו: מקוה; תפלה; תקוה; תפלה; פת שחרית;
 למוד התורה, שעורים כסדרן בכל חלקי התורה על פי סדר דרך הלמוד של
 רבנו (כמבאר בשיחות הר"ן, סימן עו); כבוד אב ואם; שבת; הפצה; התבודדות;
 שמחה - כך תתקן הכל.

...

את המכתבים אני כותב לתלמידים ולתלמידות שלי

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרושת ויקהל-פקודי, החדש, מברכים החדש,
 כ"ד אדר, שנת ה'תשפ"ג
 לכבוד ... גרו יאיר

יקירי אהובי ... חזק ואמץ בעבודתך הקדושה, כל כך הרבה יהודים
 מחיים את נפשם עם המכתבים היפים של עצתו אמונה, כל כך הרבה
 אנשים לוקחים את זה למורה דרכם; משפחות שלמות הפסיקו לקרא
 מגזינים, הם לא מכניסים יותר שום חמר קריאה.

אני אומר לך שוב, המטרה שלי בהדפסת המכתבים היא רק בשביל
 אנשי שלומנו. אני רוצה לדבר אל כל התלמידים שלי ולכל המשפחות,
 אבות ואמהות, זאת הדרך שלי להגיע אליהם, (על כל פנים מי שרוצה
 להקשיב לי). אם המפיצים רוצים להפיץ את זה - הם יכולים לעשות את

זה, ואם לא - אז לא; את המכתבים אני כותב לתלמידים ולתלמידות שלי. אשריך שאתה עובד בכזו מסירות שזה יהיה יפה ומלא טעם.

אני רוצה לבקש ממך שתעשה פריכה חדשה, פריכה צבעונית לקונטרסים השבועיים, ובכל שנה בפסח תחליף את הפריכה, כך שזה יתרענן אצל אנשי שלומנו, שזה יהיה חדש.

הנה לך ספור הנסיעה של הבעל שם טוב הקדוש לארץ ישראל, אחלק את הספור לספורים קטנים לשבועות הבאים.

ספור:

השמש זרחה זה עתה, מזג אויר נאה, שמים תכולים ונאים, רוח נושבת, המים גם תכולים ונאים; היא עומדת ומסתכלת לשמים ואומרת: "רבנו של עולם, אין לנו פלום, מה יהיה פאן? אבא יקר, לאבא שלי הצדיק הגדול אין פלום לפסח, אפלו החלצה היחידה שהייתי באמצע לכבס לכבוד החג - התעופפה ברוח..."

הצדקת אדל, בתו של הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו נמצאת על שפת הים בטורקיה, היא הצטרפה לנסיעה עם אביה. הם נוסעים פעם לארץ ישראל, בחג הפסח הם שוהים בעיר איסטנבול. הצדקת אדל הלכה לים לכבס חלצה כדי שלאביה תהיה חלצה נקייה לכבוד החג, אין להם פלום, הם נסעו בלי כסף ובלי אכל. הבעל שם טוב לא רצה לחפות עד שיארזו אכל, הוא רצה להגיע כמה שיותר מהר לארץ ישראל, הוא רוצה להפגש עם הצדיק הקדוש רבי חיים בן עטר, האור החיים הקדוש זכותו יגן עלינו.

הצדקת אדל לא אבדה עשתונות, היא בקשה מהשם יתברך: "רבנו של עולם תעזר לנו, תעשה נס, כבר ערב פסח ואין לנו פלום בשביל החג, אבא יקר אנחנו צריכים מצות, יין, דגים ובשר לחג, עזר לנו שיהיה לנו בית מתאים להתאכסן בו".

פתאום היא רואה שמגיעה עגלה גדולה, העגלה נעצרת בעגלה יושבים בני זוג, בעל ואשה, אנשים מאד עשירים. הם שואלים את אדל: "אנחנו

מחפשים את הצדיק הבעל שם טוב, אולי אתם יודעים עליו משהו? אולי שמעתם איפה הוא נמצא? "אדל אומרת: "אני בתו של הצדיק, אבא שלי יושב בבית הננסות, הוא לומד ומתפלל, מה אני יכולה לעזור לכם?" הם אומרים שהם הביאו הכל בפשטיל החג, פדי שלבעל שם טוב יהיה הכל.

הצדקת אדל מיד אומרת: "תודה השם! תודה השם! אני כל כך מודה לך שעשית נס, לאבי ולי יהיה הכל עבור החג.

ילדים יקרים, אנחנו לומדים מהספור הזה לא לאבד עשתונות אפלו שאין פלום - לבקש מהשם יתברך שיעשה נסים, ואם אבדנו משהו, משהו נפל מהיד נזכר מהצדקת אדל, מה היא עשתה כשהחלצה עפה לה מהיד.

ילדים בשבוע הבא נספר מי היו האנשים האלו, מה הם רצו מהבעל שם טוב הקדוש.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

התחזקות שרבינו כתב לאחיו

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פ'רשת ויקרא, כ"ח אדר, שנת ה'תשפ"ג
לכבוד ... נרו יאיר, גבאי בית המדרש היכל הקדוש בני ברק
קבלתי את מכתבך.

מזל טוב על הלידת הבת, ויקרא שמה בישראל, פיגא - על שם אמו של רבנו ז"ל. יעזר השם יתברך שהיא תגדל צדקת גדולה ושתהיה לך הרבה נחת ממנה ומכל הילדים שלך.

אתה כותב שאתה נכד של הורי רבנו - שמחה ופיגא - דרך אח רבנו רבי יחיאל. יש מכתב שרבנו כתב לאחיו רבי יחיאל, מכתב מדהים, כל אחד יכול להוציא מהמכתב הזה התחזקות, רבנו כותב לו (סימן מוהר"ן, סימן קסה):

"הגיעני מכתבו פה ואסלאב, והיה לי צער גדול מזה איך מלאו לכם האנשים הרשעים האלה והעזו פניהם כל כך נגדך, ותמה אני איך לא נמצא

טוב לעמת רע כנגדם לבער הרע? איך יכול להיות שאין אנשים שיגנו עליך?

אהובי אחי נפשי ולבבי, אל תירא ואל תחת מפניהם, רק חזק ואמץ בתורה וביראת ה' כל היום, כמדבר בין שנינו, וזכות אבותיך מסיעתך, פי כל זה לגדל אותך ולהרבות כבודך ולגדל שכלך, פי כל מה שאתה עובר זה רק לטובתך, לקרב אותך אל השם יתברך, פי כמו שאי אפשר לכל מיני זרעונים לבוא לתכלית גדולם אלא עד שנותנין מתחלה הגרעין בעפר ואחר כך הגרעין נתבלה ואחר בלותו יפרח ויציץ ונעשה אילן גדול, כן הדבר הזה שעל ידי זה שמשפילין אותך עד עפר, על ידי זה תתגדל ותציץ ותפרח בעולם, אלו היו יודעין אלו הרשעים מזה, בודאי לא היו מבזין אותך, פי כל כונתם לרע".

אגב, ילדי שיחיו הם נכדים של הרב החסיד רבי אברהם עביר רוזנברג זכרונו לברכה מזוידקא דרך חמיו של חמי, הרב החסיד רבי יצחק דוד פרידמן זכרונו לברכה. הוא היה חתן אצל הרב החסיד רבי שלמה גפן בן ר' מענדל גרשון חתן ר' מאיר גרוס, שהיה חתן אצל ר' סנדר פערלמאן, והוא היה חתן אצל נכד של רבי אברהם עביר רוזנברג זכרונו לברכה מזוידקא, ויש אומרים שרבי אברהם עביר הוא נכד של הורי רבנו דרך רבי יחיאל, זה לא ברור.

חזק ואמץ ותחזק את כל החברים. כמה שאתם מתגעגעים אלי - אני הרבה יותר מתגעגע אליכם. רציתי לבוא אליכם לפני פסח, אבל לא אסתייע מלתא. יכול להראות שאנחנו רחוקים, אבל אנחנו מאד קרובים, זה רק נראה כך.

פעם היית כותב לי יותר פרטים מה קורה אצלכם בבית הפנסת, מאד אהבתי את זה. לאחרונה אני לא שומע ממך, אני רוצה להיות ביניכם; תכתב לי לפחות פעם בשבוע משהו ממך ומשהו מבית הפנסת.

תמסר דרישת שלום מיחדת לאברך ... ול... הם כותבים לי כל יום כמה זמן הם הלכים להפצה וכמה הם הפיצו, זה מאד חשוב אצלי. גם לבחורים מבני ברק שהולכים להפצה - תמסר לכלם דרישת שלום.

יעזר השם יתברך שפְּכַבֵּר נִזְכָּה הַשָּׁנָה לְאָכַל מִקֶּרְבֵּן פֶּסַח, אֲנַחְנוּ
מֵאֲמִינִים בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁעוּד הַשָּׁנָה נֹאכַל מִקֶּרְבֵּן פֶּסַח.

...

אם תלך להפצה, לא תזדקק לאף אחד

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פּרַשַׁת וַיִּקְרָא, כ"ח אָדָר, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכָבוֹד ... נְרוּ יְאִיר

על השאלה שלך אם מתר לך לקחת מקפת הצדקה שמחלקת לכבוד
פסח לאנשי שלומנו; אם תלך להפצה - לא תצטרך לקחת מאף אחד, יהיה
לך שפע בשבילך ותוכל לעזור לאלו שלא הולכים להפצה.

אני רואה בעיני, אלו שהולכים להפצה - אלו צוחקים היטב, להם יש
שפע, ואם לא - נזקקים לטובות מהשני.

הלואי והיית לוקח כמה אברכים ועושה חבורה, ללכת בכל יום
בבתים, ישיבות וכוללים. זה תקון הברית, קרוב הגאולה, ומתן שכרה בצדה
- אפשר לחיות בלי חובות.

יעזר השם יתברך שפְּכַבֵּר נִזְכָּה לְ (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים
ומן הפסחים"; וגם (מכה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות",
אמן.

...

להתפלל במנין ולא להציק לאשתך, יהיה לך שפע

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פּרַשַׁת וַיִּקְרָא, כ"ט אָדָר, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכָבוֹד ... נְרוּ יְאִיר

היום ערב ראש חודש ניסן זה זמן של תשובה. אנחנו אומרים בכל
החודשים יום כפור קטן, אבל היום בערב ראש חודש ניסן, ובערב ראש חודש
אלול - כלם אומרים יום כפור קטן, אבקש ממך מאד, תתבונן ותחזור
בתשובה, הן על בין אדם למקום והן על בין אדם לחברו. תקבל על עצמך

להתפלל במנין ולא להציק לאשתך; בשני הדברים האלו אתה צריך תקון גדול, אתה מתפלל יום אחר יום ביחידות, ואתה דוקר ועוקץ את אשתך; שני הדברים האלו מסלקים את השפע.

אני כותב לך את זה, זה לא קל לי. אני מקווה שתקבל את דברי ותתחיל להתפלל במנין את כל שלוש התפלות ולא תקח את הטלפון בשעת התפלה, ותסגר את הפה שלך בבית, לא תענה; כן יהיה לך שפע גדול, לא תהיה נצרך לבריות.

יעזר השם יתברך שכתב נזכה ל (פסחים טז): "ונאכל שם מן הדבחים ומן הפסחים"; וגם (מכה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

מתי שאתה יכול, תדבר מרבנו

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויקרא, כ"ט אדר, שנת ה'תשפ"ג
 לכבוד ... נרו יאיר

אתמול הייתי בתלמוד תורה ורבית פיגא בקריה, דבר אחד אני יכול להגיד לך: "אין לנו מה להתביש מאף אחד".

את המלים האלו מוהרא"ש תמיד היה אומר לי. כשמוהרא"ש הגיע לבקר בישיבה היה מוהרא"ש מחיך אלי ואומר את המלים האלו: "אין לנו במה להתביש מאף אחד"; הילדים, הבנים והבנות - כל כף שמחים, כל כף רגועים, מלאים באמונה, מלאים בשמחה; יצאתי משם כל כף שמח.

נסעתי להכשיר את המטבח שלי, כי בעזרת השם אהיה בפסח בקריה. הכשרתי את המטבח וכסיתי הכל, אנחנו נוהגים שאפלו שמכשירים - מכסים את השיש, הפיורים והשלחן, את כל המקומות שאוכלים חמץ.

מתי שאתה יכול - תדבר מרבנו; אם אתה בא לבית הכנסת, אתה פוגש את אנשי שלומנו, או בבית עם אשתך, עם ילדיך - תדבר מרבנו ו"ל.

מוהרא"ש מספר, היה חסיד ברסלב צדיק גדול, רבי אברהם שטערנהארץ זכרוננו לברכה, נכד של רבי נתן זכותו יגן עלינו, וגם נכד של

הרב מטשעריין זכר צדיק לברכה, הוא ידע בעל פה את כל הספר לקוטי מוהר"ן. הוא תמיד היה מדבר רק מרבינו, אפילו בזקנותו פשהוא היה מעל גיל תשעים והוא היה חלש מאד – הוא דבר רק על רבנו. שאלו אותו: "רבי אברהם, מה אתה מתאמץ כל כך לדבר מרבינו, הרי יש לכם בקשי כח?" והוא אמר: "אני חיב לדבר מרבינו, כי עוד מעט מגיע אלי מלאך המות, ואני רוצה שהוא יקח את הנשמה שלי באמצע שאני מדבר מרבינו ו"ל".

אם מסתובבים בברסלב זה לא אומר שקשורים לרבינו, תחפש לה חברים שמדברים מרבינו.

יעזר השם יתברך ששכר נזכה ל (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; וגם (מכה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

איפה הלב היהודי שלך למה אתה פוגע באשתך בעזרת ה' יתברך – יום ד' פרשת ויקרא, כ"ט אדר, שנת ה'תשפ"ג לכבוד ... נרו יאיר

תתבייש לה, איפה הלב היהודי שלך? איפה השכל שלך? ! אם אשתך בוכה, אתה אומר לה: "את בדיוק כמו אמא שלך"? ! אם אשתך לא יודעת מה לעשות, היא מלאה בספקות – אתה דוקר אותה בבוז? ! אתה אומר לה: "עכשו את מתנהגת כמו אמא שלך! "עכשו את הולכת לבכות כל הלילה כמו אמא שלך?" כן יהודי מדבר? !

אני כל כך מבייש שאתה מתנהג כך, תפייס מיד את אשתך ולך לשדה לצעק: "רבינו של עולם, מה אני עושה עם הדם הרע שלי? מה אני עושה עם המדות המשחתות שלי? מה יהיה פה? איפה השכל שלי? אני דוקר ועוקץ ללא רחמים".

לך תצעק מתוכך את הדם העכור הרוחח שלך.

...

לא לותר על מסירת השיעור

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פּרשת ויקרא, כ"ט אדר, ערב ראש חודש ניסן, תשפ"ג
 לכבוד אהובי יקירי ... גרו יאיר
 קבלתי את מכתבך.

לגבי להפסיק למסור את השיעור וכו'; אתה לא יכול לתאר לך את הגדלה של למוד תורה עם אחרים. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (ספ"ה מ"ט): על הפסוק (משלי לא, כו): "י' תורת חסד' על לשונה", מהי תורת חסד? "תורה ללמדה, זו היא תורה של חסד", כשלוּמדים תורה עם אחרים, בפרט כשמוסרים שיעור לאנשי שלומנו, ובפירטי פרטיות כשמוסרים שיעור בדרך הגמרא - זה דבר חשוב מאד; לכן חבל שתעזב את זה.

מה שיש בקשי אנשים שבאים לשיעור; מה זה משנה כמה אנשים באים? כל זמן שיש לך אפלו אחד שמגיע ומקשיב לשיעור - כבר הפל כדאי. אני מוסר שיעור בכל יום בדרך הגמרא, זה כבר המחזור השני בש"ס שאני מוסר שיעורים. לי לא משנה כמה יהודים יושבים בשיעור, זה אצלי מהדברים הכי חשובים שלי. אני גם מחזק את הבנים שלי שכלם ימסרו שיעור בכל יום בדרך הגמרא. כך גם עשו כל גדולי ישראל, אני חושב שלא תותר על זה.

היו לי כמה וכמה תלמידים שבקשתי מהם למסור שיעור כל יום בדרך, למעשה - אני רואה - שיש על זה נסיון גדול. כפי שמוה"ר"ש זכותו יגן עלינו אומר: "היצר הרע ירשה לאדם לעשות הכל, רק לא ללמד גמרא, ובפרט את דף הגמרא של אותו יום".

בפרט כשאני מקבל כאלה דרישות שלום טובות מהאברכים, הם מחיים את נפשם עם השיעור. תתבודד אם נכון לעזב את זה.

ובענין שאתה מתכוון לפגי זה, אתה משקיע כל כך הרבה כח וזה לוחק ממך הרבה זמן מלמוד שיעורים כסדרן שלך בכל חלקי התורה; אני אומר לך, זה כדאי וכדאי, כי ללמד עם אחרים - זה מאד חשוב אצל הקדוש ברוך הוא, ובכדאי כשרוצים להקים בית מדרש על שם רבנו, לחזק אברכים

ובחורים, וכשמִישהו יצטרך חזוק בְּדַחִיפוֹת רַבָּה - יִהְיֶה לוֹ לְאֵן לְלַכֵּת
לְשִׁמְעַ כַּמָּה דְּבוּרִים טוֹבִים.

לְגַבֵּי תַכְלֵת; תָּשִׁים עַל הַטְּלִית קֶטֶן שְׁלֶךְ, זֶה לֹא יִפְרִיעַ וְכוּ'; אֲנָשִׁים לֹא
רוֹאִים אֶת הַטְּלִית קֶטֶן.

לְגַבֵּי אָבָא שְׁלֶךְ שְׁלִיט"א וְכוּ'; בְּוֵדָאֵי שְׂרַבְנוּ יִתְקַן אוֹתוֹ, כִּי מִי שְׁלֹקַח
חֵלֶק בְּנִסְיַעָה לְאוֹמֵן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה - מִצָּפָה לוֹ שָׂכָר גְּדוֹל וַיֵּשׁ לוֹ חֵלֶק
בְּגֹאֲלָהּ.

...

אם לא תזלזל ותשפיל את אשתך, יגיע שפע ועשירות

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרֻשֵׁת וַיִּקְרָא, כ"ט אָדָר, עָרַב רֹאשׁ חֹדֶשׁ נִיסָן, תשפ"ג
לְכַבּוֹד יִקְרִי ... גְרוֹ וַאִיר בְּרִסְלָב, לִיבְעָרְטִי

כְּשֶׁהֵייתְ אֶצְלֵי בְּיוֹם רֹאשׁוֹן עִם אִשְׁתְּךָ וְהִתְלוֹנְנֵת עַל הַחֹבוֹת שְׁלֶךְ,
שְׁכַמָּה שְׂאֵתָה מְנַסָּה לְהַרְוִיחַ וּלְהַשִּׁיג עוֹד כֶּסֶף - אֵתָה עֲדִין נִשְׁאָר בְּבוֹר שֶׁל
חֹבוֹת; יֵשׁ לִי עֲבוּרֶךָ תְּשׁוּבָה, לֹא רְצִיתִי לְדַבֵּר אֵתְךָ עַל זֶה בְּפִנֵּי אִשְׁתְּךָ, מָה
הִיא צְרִיכָה לְשִׁמְעַ שְׂאֵנִי נוֹתֵן לָךְ מוֹסֵר, אֲכַל יֵשׁ לִי עֲבוּרֶךָ תְּשׁוּבָה.

אם אתה מקבל על עצמך לא לפגוע באשתך - אני מבטיח לך שתצא
מְכַל הַחֹבוֹת שְׁלֶךְ, תִּהְיֶה לָךְ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַ, יִהְיֶה לָךְ בֵּית מִשְׁלָךְ וְכוּ' וְכוּ'.

אָסוּר לְפָגַע בְּאִשָּׁה, וְאִם זָכוּ בְּאִשָּׁה מְלֵאֵת סְפָקוֹת - לֹא לוֹעֲגִים מִמֶּנָּה,
אָסוּר לְפָגַע, וְאִם זָכוּ לְאִשָּׁה שְׁבוּכָה, צוֹעֲקַת וְעוֹקֶצֶת - אָסוּר לְפָגַע וּלְהַגִּיד:
"לְכִי לְבָכוֹת!" "עֲכָשׁוּ אֶת הוֹלְכֵת לְבָכוֹת כְּמוֹ אִמָּא שְׁלֶךְ?" וְכוּ' וְכוּ'.

אֲנִי צָרִיךְ לְקַצֵּר, אֲנִי הוֹלֵךְ לְהַגִּיד יוֹם כְּפוּר קֶטֶן. אֲנִי עוֹשֶׂה אֵתְךָ עֵסְקָה,
אם כָּבָר לֹא תִזְלַזַל, לֹא תִשְׁפִּיל אֶת אִשְׁתְּךָ - יִגִּיעַ שִׁפְעַ וְעֵשִׂירוֹת.

פֶּסַח שְׂמַח.

...

הגליונות החדשים של חנוף הם נפלאים ביותר

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פְּרַשְׁת וַיִּקְרָא, ראש חֲדָשׁ נִסָּן, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכָבוֹד יְקִירי ... גְרוֹ יְאִיר
קִבְלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אני חייב להגיד לך, הגליונות החדשים של חנוף הם נפלאים ביותר; כֵּל
כֵּן הִרְבֵּה אֲנִישִׁים מְחִיִּים אֶת נַפְשָׁם עִם זֶה, זְכוּתָךְ גְּדוּלָה מְאֹד.
אני רוצה לבקש ממך שתתן את כל הגליונות לפני שאטה מדפיס
אותם להאברך יצחק שמואל פּרענקל גרו יאיר, שהוא יגיה את זה.
לכתחלה אני הייתי רוצה להגיה את זה, אבל אין לי זמן לזה, לכן אני רוצה
שהוא יעבור על זה, הוא מבין איך כותבים, פי דבור וכותיבה זה שתי דרכים
שונות.

חזק ואמץ ותמשיך עם השעורים כסדרן שלך והתבודדות.

יעזר השם יתברך שִׁכְבֵּר נִזְכָּה לְ (פסחים טז): "וְנֹאכַל שֵׁם מִן הַזְּבָחִים
וּמִן הַפְּסָחִים"; וְגַם (מִיכָה ז, טו): "כִּימִי צִאתָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת",
אמן.

...

בְּשִׂמְחָתְכֹונְנִים לְפָסַח, צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְהִיּוֹת

בְּשִׂמְחָה

בעזרת ה' יתברך - עֲרַב שֶׁבֶת קֹדֶשׁ פְּרַשְׁת וַיִּקְרָא, ב' נִסָּן, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכָבוֹד חֲבָרֵי הַיְקָרִים, אַחִים יְקָרִים וְאַהוּבִים, תְּלַמִּידֵי הַיֵּכֶל הַקֹּדֶשׁ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
ה' עֲלֵיהֶם יַחֲיוּ

עֲכָשׁוּ בְּשִׂמְחָתְכֹונְנִים לְחַג הַפְּסָח הַקָּדוֹשׁ - צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ שְׂנוּזָה לְשִׂמְחָה עִם הַמְצוּוֹת, לְשִׂמְחָה בְּזֶה שְׁנִבְרָאנוּ יְהוּדִים, לְשִׂמְחָה עִם
הָאֲמוּנָה וְלֹא לְעֲשׂוֹת מְטָפֵל עָקָר, לֹא לְעֲשׂוֹת חוֹמְרוֹת וְלִשְׂכַח מֵהַמְצוּה
בְּעֲצָמָה.

רַבְּנוּ לֹא אָחִז מִחוֹמְרוֹת. רַבְּנוּ סֵפֶר (שיחות הר"ן, סימן רלה): "וְאָמַר שֶׁהוּא

בַּעֲצָמוֹ גַם כֵּן כָּבַד הָיָה שְׁקוּעַ בְּעַנְיָן זֶה מְאֹד, שֶׁהָיוּ עוֹלָיִם עַל דַּעְתּוֹ חוֹמְרוֹת יִתְרוֹת מְאֹד מְאֹד, וּפְעַם אֶחָד הָיָה חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת בְּעַנְיָן הַמִּים עַל פֶּסַח, שֶׁחֲשַׁשׁ שְׁמָא יֵשׁ אֵיזָה מִשְׁהוּוּ בְּמִים שְׁשׂוֹאֲבִין, וְאִם יִכִּין לוֹ מִים עַל כָּל יְמֵי הַפֶּסַח כְּמוֹ שְׁנוֹהֲגִין קִצָּת, גַּם זֶה לֹא הוֹטֵב בְּעֵינָיו, כִּי קָשָׁה לְשַׁמֵּר הַיֵּטֵב הַמִּים מֵעֵרֵב פֶּסַח עַל כָּל יְמֵי הַפֶּסַח. וְלֹא הוֹטֵב בְּעֵינָיו שׁוּם מִים, רַק מִי מַעֲיֵן הַנוֹבְעִים וְיוֹצְאִים וְהוֹלְכִים וּבָאִים מִים חֲדָשִׁים בְּכָל עֵת. אֲבָל בְּמִקּוֹם שֶׁהוּא זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה הָיָה יוֹשֵׁב לֹא הָיָה שׁוּם מַעֲיֵן כְּזֶה, וְהָיָה בְּדַעְתּוֹ לְנִסֵּעַ עַל פֶּסַח לְמִקּוֹם שֶׁיֵּשׁ שָׁם מִי מַעֲיֵן כְּזֶה. כָּל כֵּן נִכְנַס בְּחוֹמְרוֹת וּמְרָה שְׁחוֹרוֹת וְדַקְדּוּקִים יְתָרִים. וְרַבֵּינוּ סִיִּים: "אֲבָל בְּרוּךְ הַשֵּׁם שֶׁהַיּוֹם אֲנִי לֹא צָרִיךְ חוֹמְרוֹת, הַיּוֹם אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נָתַן אֶת הַתּוֹרָה לְאֲנָשִׁים וְלֹא לְמַלְאָכִים, הַיּוֹם אֲנִי שְׂמַח עִם הַמְצֻוֹת בְּעֲצָמוֹן."

מְאֹד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה וּתַעֲשֶׂה שְׂמִיחָה בְּבֵית. כִּי כִשְׂאֲדָם שְׂמַח - הוּא שׁוֹרֵף אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת וְאֵין לָהֶם שְׁלִיטָה עָלָיו; כִּי כָּל הָעַנְיָן שֶׁל הַסֵּמֶךְ מ"ם הוּא עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוֹרָה, לְבִכּוֹת וּלְהִתְלוֹנֵן, הֵם לֹא יְכוּלִים לְסַבֵּל שְׂמִיחָה, וְאֲצֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּתוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א טו, כז): "עֲזֹ וְחֲדָדָה בְּמִקּוֹמוֹ", שׁוֹרָה שְׂמִיחָה, כִּפִּי שֶׁחֲכַמְיֵנוּ זְכוּרוֹנֵם לְבִרְכָה אוֹמְרִים (שִׁבְתָּ ל:): "אֵין הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה אֲלָא מִתּוֹךְ שְׂמִיחָה", הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לֹא שׁוֹכֵן אֲצֵל מִי שֶׁהוּא עֲצוּב, רַק אֲצֵל אָדָם שֶׁשְׂמַח; כִּשְׂאֲדָם הוּא בְּשִׂמְחָה - הוּא נִמְצָא אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ, וְכֵן גַּם לְהַפֵּךְ; כִּשְׂאֲדָם הוּא בְּעֲצָבוֹת הוּא נִמְצָא אֲצֵל הַטּוֹמְאָה.

תְּבַקֵּשׁ מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֶת הַתְּפִלָּה הַיְחִידָה הַזֹּאת: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, תְּשַׂמַּח אוֹתִי, תְּסַלֵּק מִמֶּנִּי אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוֹרָה, אֲנִי רוֹצֵה לְזָכוֹת לְאַמוּנָה חֲזָקָה, שְׁלֹא אֲשַׁכַּח מִמֶּךָ, שְׁאַרְגִּישׁ אוֹתְךָ, כֵּן אֶהְיֶה בְּשִׂמְחָה"; תְּבַקֵּשׁ רַק עַל שְׂמִיחָה, זֶה יָבִיא אוֹתְךָ לְדַרְגּוֹת הַכִּי גְבוּהוֹת.

הָאֲרִיז"ל הַקְּדוֹשׁ אָמַר (עֵין הַקְּדָמַת סֵפֶר חֲרָדִים) שֶׁהוּא הַגִּיעַ לְכָל הַדַּרְגּוֹת שָׁלוֹ רַק כִּי הוּא שְׂמַח עִם הַמְצֻוֹת שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲפִלוּ אִם הָיוּ נוֹתְנִים לוֹ אֶת כָּל הוֹן שֶׁפְּעוּלָם הוּא לֹא הָיָה מְנוֹתָר עַל שׁוּם מַצָּנָה. יַעֲזֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁכָּבֵר נִזְכָּה לְ (פְּסָחִים טו טז): "וְנֹאכַל שָׁם מִן הַזְּבָחִים

ומן הפסחים"; וגם (מיכה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות",
אמן.

שבת שמחה.

...

כמו שמדליקים את נרות השבת, כך יקבלו את הנשמה בעולם
הבא

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרושת ויקרא, ב' ניסן, שנת ה'תשפ"ג
מרת ... תחי'

כמו שמדליקים את נרות השבת בעולם הזה - כך יקבלו את הנשמה
כשהיא תעלה לעולם הבא, ועם הבגדים שמדליקים נרות שבת ישבו
למעלה בגן עדן; לכן נשים כשרות נוהגות, שהן מדליקות את הנרות בבגדי
שבת יפים, עם התכשיטים ובשמחה.

בהדלקת הנרות תבקשו מה שמוהרא"ש זכותו יגן עלינו אמר לנו
לבקש, התפלה שנתן רבי נתן לבתו חנה צירל: "רבנו של עולם פשם שאני
מדליקה את הנרות ומאירה את הבית, כך תדליק את הלכבות של כל עם
ישראל, שאורו של רבנו יאיר אצל כלם".

ליד הנרות תבקשו מהשם יתברך: "רבנו של עולם עזר לי, אני רוצה
להיות שמחה. עזר לי, אני רוצה להיות טובה, אני רוצה להיות במצב רוח
חיובי, שלא אריב עם אף אחד, שיהיה לי כח וסבלנות לילדי, גם שאחיה
עם בעלי באהבה".

אתם לא יכולים לתאר לעצמכם את הכח הגדול שיש לנשות ישראל
וכל מה שהן מסגלות לפעל - בשעת הדלקת הנרות; השמים פתוחים,
אפשר לפעל הכל.
שבת שמחה.

...

עֹזב כָּבֵר אֶת הַמַּחְלוּקוֹת, הַקְּנָאָה וְשִׁנְאָה, תַּתְּחִיל לְהוֹדוֹת לַהֵשֶׁם יְתַבְּרֵךְ

בְּעֶזְרַת ה' יְתַבְּרֵךְ - עָרַב שַׁבֵּת קֹדֶשׁ פְּרָשֶׁת וַיִּקְרָא, ב' נִיסָן, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יְאִיר

כְּמוֹ שְׁמַקְבְּלִים אֶת הַשַּׁבָּת - כֶּף יִקְבְּלוּ אֶת הַנְּשָׂמָה בְּעַת הַפְּטִירָה; אִם
מְקַבְּלִים שַׁבָּת בְּשִׂמְחָה, בְּאַהֲבָה - יִקְבְּלוּ אֶת הַנְּשָׂמָה גַם בְּשִׂמְחָה וְאַהֲבָה, הֵן
הַבַּעַל וְהֵן הָאִשָּׁה. וְחַס וְשָׁלוֹם אִם הָאָדָם בְּעֶצְבוֹת וּבְמֵרָה שְׁחוֹרָה - אִזּוֹ אוֹי
וְאִבּוֹי בְּזָה וּבְכָא. כֶּף אוֹמֵר הַזֹּהֵר הַקָּדוֹשׁ (תְּקוּנַי זֵהָר, דָּף כג): "מֵאֵן דְּמְקַבְּלִין
אוֹשְׁפִיזִין", מִי שְׁמַקְבֵּל אֶת הָאוֹרְחִים, "דְּאִינוּן נִשְׁמַתִּין יְתֵרִין", כְּלוּמֵר
הַנְּשָׂמָה הִיְתֵרָה, "דְּאִינוּן מְרַפִּיבִין עַלִּיהוּ בְּעָרַב שַׁבָּת", שְׂמֵגִיעָה אֶל הָאָדָם
בְּכָל עָרַב שַׁבָּת - "בְּאַנְפִּין צְהוּבִין", בְּפָנִים מְאִירוֹת, "בְּחֻדָּה", בְּשִׂמְחָה,
"בְּעֵנוּגָא", בְּתַעֲנוּג - "בְּהֵאֵי עֲלָמָא", בְּעוֹלָם הַזֶּה. "כֵּד נִשְׁמַתָּא וְרוּחָא וְנִפְשָׁא
נִפִּיק מִן גּוּפִיה מֵהֵאֵי עֲלָמָא", כְּשֵׁיבּוֹא הַזְּמַן שֶׁהַנְּשָׂמָה שְׁלוּ תַעֲלֶה מִהָעוֹלָם
הַזֶּה - "הֵכִי מְקַבְּלִין לוֹן בְּעֲלָמָא דְאַתִּי", כֶּף יִקְבְּלוּ אוֹתָהּ בְּעוֹלָם הַבָּא,
וְאִתְמַר בְּהוֹן", וְעַל זֶה כְּתוּב בְּפִסּוּק (תְּהִלִּים פד, ד) "גַּם צִפּוֹר מְצֹאָה בֵּית וְכוּ".

עַל כֵּן תַּתְּכַוֵּן מִסְפִּיק מְקַדֵּם, לֶךְ לַמְקַנָּה בְּזְמַן, תַּהֲיֶה מוֹכֵן בְּבֵית
כְּשֵׁאֲשַׁתֵּךְ מְדַלִּיקָה אֶת נְרוֹת הַשַּׁבָּת. תַּעֲזֹר שִׁיְהִיָּה רְגוּעַ בְּבֵית, וְשַׁחַס וְשָׁלוֹם
לֹא יִהְיֶה בַּעַס וּמַחְלוּקוֹת.

אֶתְמוּל בְּלִילָה אַחֲרֵי הַשַּׁעוֹר הַלְכָתִי לְבַקּוֹר חוֹלִים אֲצֵל אַבְרָה.
כְּשֵׁי־שַׁבְּתִי שָׁם חֲשַׁבְתִּי רַק עֲלֶיךָ, אַתָּה כְּזֶה מִסְכֵּן, אַתָּה לֹא מִפְּסִיק לְהֵאֲנַח,
אַתָּה מְנַהֵל חֲשָׁבוֹנוֹת עִם פְּלוֹנִי וְאֵלְמוֹנִי; אִם הֵייתָ רוֹאֶה מַה קוֹרֶה עִם אָדָם,
אִם הֵייתָ רוֹאֶה מַה שְׂרָאִיתִי אֶתְמוּל... אַבְרָה בְּרִיא וְחֹזֵק, יוֹתֵר צָעִיר מִמֶּךָ,
שְׂמַנְהֵל עֶסֶק, הוּא מְצַלִּיחַ יוֹתֵר מִמֶּךָ וּפְתָאוּם הוּא לֹא יְכוּל לְזוּז, הוּא שׁוֹכֵב
מְמוּטָט, פֶּחַד לְרֹאוֹת אֶת זֶה, הָרוּפְאִים מְפַחֲדִים אוֹתוֹ עִם הַגְּרוּעַ מִכָּל,
רְצִיתִי רַק לְקוֹם וְלִקְרֹא לְךָ שְׂתִבּוֹא לְרֹאוֹת מַה קוֹרֶה כָּאֵן. אֲנִי אוֹמֵר לְךָ שׁוּב:
"אֲנִי כֹל כֶּף מְרַחֵם עֲלֶיךָ, אַתָּה לֹא קוֹלֵט מַה הֵם הַחַיִּים; עֹזֵב כָּבֵר אֶת
הַמַּחְלוּקוֹת, עֹזֵב כָּבֵר אֶת הַקְּנָאָה וְהַשִּׁנְאָה, תַּתְּחִיל לְהוֹדוֹת לַהֵשֶׁם יְתַבְּרֵךְ
שְׂאֵתָה בְּרִיא וְתִקְבֵּל אֶת הָאוֹרֵחַ - אֶת שַׁבָּת קֹדֶשׁ - בְּשִׂמְחָה.

יעזור השם יתברך שְׁכַבְר נִזְכָּה ל' וְנֹאכַל שָׁם מִן הַזְּבָחִים וּמִן
הַפְּסָחִים"; וְגַם (מִיכָה ז', טו): "כִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֲנוּ נִפְלְאוֹת",
אָמֵן.

שְׁבַת שְׂמֻחָה.

...

לְעֵשׂוֹן זֶה לֹא מְאֹרֵר, זֶה גּוֹרֵם לְהִיּוֹת יוֹתֵר מְתוּחַ

בְּעֵזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - עָרַב שֶׁבֶת קֹדֶשׁ פְּרִשְׁת וַיִּקְרָא, ב' נִיסָן, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכַבּוֹד ... גְּרוּ יְאִיר, יְרוּשָׁלַיִם

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תְּעִשָׂן, אֵל תְּעִשֶׂה אֶת הַשְּׁטוֹת הַזֹּאת. אֶתָּה יְלֹד צְעִיר, חֲבֵל עַל
הַחַיִּים שְׁלֹךְ. רַבְּנוּ לֹא רָצָה שְׁנַעֲשֵׂן (תַּיִי מוֹהֲר"ן, סִימָן רַעַג, תַּעֲב), לָמָּה שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת
זֶה? אֲדַבֵּר עִם מַגִּיד הַשְּׁעוֹר שְׁלֹךְ ר' מִשֶּׁה שְׁמוּאֵל גְּרוּ יְאִיר, שֶׁהוּא יַחֲזִק
אוֹתְךָ עַל זֶה, שְׁלֹא תְעִשָׂן.

לְעֵשׂוֹן זֶה לֹא מְאֹרֵר, זֶה גּוֹרֵם לְהִיּוֹת יוֹתֵר מְתוּחַ; אִם אֶתָּה רוֹצֵה
לְהִתְאֹרֵר - תִּלְוֶךָ לְהַפְצָה, הַפְצָה מְאֹרֵרֶת אֶת הַמֶּח; בְּמָקוֹם לְעִמּוּד מַחוּץ
לְיִשְׁבִּיבָה, מַחוּץ לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלִמְרוֹחַ זְמַן - לָךְ לְהַפְצָה.

יעזור השם יתברך שְׁכַבְר נִזְכָּה ל' (פְּסָחִים קט): "וְנֹאכַל שָׁם מִן הַזְּבָחִים
וּמִן הַפְּסָחִים"; וְגַם (מִיכָה ז', טו): "כִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֲנוּ נִפְלְאוֹת",
אָמֵן.

שְׁבַת שְׂמֻחָה.

...

לְשִׁמּוֹר עַל הַיְלָדִים בִּימֵי עָרַב פְּסָח

בְּעֵזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת צו, ד' נִיסָן, שְׁנַת תשפ"ג

לְכַבּוֹד ... גְּרוּ יְאִיר

תִּתְּנֶה מִמִּחְלָקַת וּמִלְשָׁנָא יְהוּדֵי אַחֵר. מוֹהֲרָא"ש אוֹמֵר, כָּל זְמַן שֵׁישׁ

לאדם בתוכו שנאה ליהודי אחר - זה סימן שהוא עוד לא מקרב בכלל אל רבנו. עוד אומר מוהרא"ש, כשמישהו נכשל רחמנא לצלן באסור אכילת נבלות וטורפות, אם הוא אוכל כזית חזיר הוא עובר על הכזית הזה - פעם אחת בלאו, ואם הוא אוכל עוד כזית - הוא עובר על עוד לאו אחד, אבל מי ששונא אחרים - עובר בכל רגע שוב ושוב על הלאו של "לא תשנא את אחיך" (ויקרא יט, יז).

תזהר בימי ערב פסח - כשטרודים להכניס את החג הקדוש - מבעס ומחלקת; זה לא שנה כל ההכנות אם זה הולך עם פעס ומחלקת.

כמו כן בימים אלו תשמור על הילדים שלך. תשתף אותם בהכנות הקדושות, קח אותם למאפיית המצות, קח אותם לקניות, תקרא להם כשאתה מנקה את הרכב שלך וכו'; שיהם יהיו עסוקים בדברים טובים ולא יסתובבו חפשי בלי השגחה. ילדים לא גדלים מעצמם, ככל שמשקיעים בהם וככל שמבקשים מהשם יתברך - כך זוכים לדורות יפים וכשרים.

אל תתבלבל מאף אחד, תפסיק עם הדמיונות שלך; אף אחד לא מסתפל עליך, אף אחד לא חושב ממך; לכל אחד יש את חבילת הצרות שלו, חבל לדמין מפלוני ואלמוני. בא לבית הכנסת להתפלל את שלוש התפלות ותלמד את השעורים הקבועים שלך במקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכה ואגדה. השבוע אנחנו מסיימים מסכת נזיר בבבלי, ומסכת דמאי מירושלמי; תהיה גם אתה מאלו שלומדים כל יום. תלמד בלי להבין, תלמד למען השם יתברך.

בעזרת השם אהיה בחג הפסח בקריה, ובעזרת השם אסע ביום ראשון אחרי פסח לימים לפולין לפעל ישועות.

יעזר השם יתברך שפכר נזכה ל(פסחים קטז:): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; וגם (מ"כה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

תשאל כל דבר את הרב שלך

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת צו, ד' ניסן, שנת תשפ"ג
לקבוד ... גרו יאיר

כל שאלה שיש לך - תשאל, אל תתבייש לשאל. אל תולול בהלכות טהרה וכו', אל תפסק בעצמך, אל תדמה מלתא למלתא; אם פסקו לך פעם אחת פשוט - אתה לא יכול לפסק בעצמך, תשאל כל שאלה את המורה הוראה.

כמו כן תשאל את המורה הוראה איך להכשיר את המטבח שלך, שחס ושלום לא תכשל באסור חמץ.

כשמנקים את החמץ אל תשכח מהחמץ במח, תבקש מהשם יתברך שתזכה למח מחשבה טהור, שלא יהיו לך שום קשיות על השם יתברך.

יעזר השם יתברך שכתב נזקה ל (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; וגם (מילה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

היפי של יהודי כשנשארים חזקים אפילו בזמנים קשים

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת צו, ה' ניסן, שנת ה'תשפ"ג
לקבוד ... גרו יאיר

תתאחז ותחזיק מעמד. אפילו שעוברים עליך נסיונות קשים ומרים - אל תזוז מהאמונה, בזה נמדדת הגדלה והיפי של היהודי, כשנשארים חזקים עם האמונה, אפילו שסובלים יסורים קשים ומרים.

מוהרא"ש אומר, רואים בסדר של הקערה שמניחים את "הזרוע" בצד ימין כנגד "חסד", וה"ביצה" בצד שמאל כנגד "גבורה" וה"מרור" מנח באמצע - כנגד "תפארת"; למה דוקא המרור באמצע בתפארת? כי כשעוברים על האדם נסיונות קשים ומרים והוא מחזיק מעמד, הוא נשאר באמצע, הוא לא זז - זה היפי והגדלה של יהודי.

יעזר השם יתברך שְׂכָבְרָ נִזְכָּה לְ (פְסָחִים קטז): "וְנֹאכַל שֵׁם מִן הַזְבָּחִים
וּמִן הַפְסָחִים"; וְגַם (מִיכָה ז, טו): "כִּימִי צִאתָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת",
אָמֵן.

...

תְּזַהַר שְׂיִהְיֶה רַק שְׁלוֹם בְּבֵית

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרֻשֵׁת צו, ה' נִיסָן, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכַבּוֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר

תְּזַהַר עַל שְׁלוֹם הַבַּיִת שְׁלֶךְ. מוֹהֲרָא"ש זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אוֹמֵר בְּשֵׁם רַבִּי
נִתָּן: "כְּשֵׁיִשׁ שְׁלוֹם בֵּית - זֶה תִּקּוֹן הַבְּרִית, וְלִהְפֹּךְ חֵס וְשְׁלוֹם, אִם אֵין שְׁלוֹם
בֵּית - זֶה פֶּגַם הַבְּרִית"; לְכֵן תְּזַהַר שְׂיִהְיֶה רַק שְׁלוֹם בְּבֵית, תְּפִיֵּס אֶת אֲשֶׁתְּךָ,
כֶּף תִּנְצֵל מֵרַע.

מוֹהֲרָא"ש אוֹמֵר, רוֹאִים בְּסֹדֵר שֶׁל הַקְּעָרָה שְׂמֵנִיחִים אֶת הַ"חֶסֶה" כְּנִגְד
מִדַּת הַ"סוּד", מַה זֶה בָּא לְהִרְאוֹת לָנוּ? כְּשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְשִׁמּוֹר אֶת מִדַּת
הַ"סוּד" - הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא 'חֶסֶד' עָלָיו, שׁוֹמְרִים עָלָיו מְכַל רַע.

יעזר השם יתברך שְׂכָבְרָ נִזְכָּה לְ (פְסָחִים קטז): "וְנֹאכַל שֵׁם מִן הַזְבָּחִים
וּמִן הַפְסָחִים"; וְגַם (מִיכָה ז, טו): "כִּימִי צִאתָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת",
אָמֵן.

...

כְּשִׂמְזִיעִים לְפָסַח זֶה מְבַטֵּל אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרֻשֵׁת צו, ה' נִיסָן, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכַבּוֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר

הָאֲרִיז"ל אוֹמֵר, כָּל הָעֵמֶל שְׁטוּרְחִים לְהַכְנִיס אֶת חַג הַפְּסַח, כָּל שְׂפָן
כְּשִׂמְזִיעִים וְכו' - זֶה מְבַטֵּל אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת שְׂבָרָאנוּ מִלְּפָגַם בְּבְרִית רַחֲמָנָא
לְצִלָּן.

הֵיוּ אֲצֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ שְׁהִיוּ מִתְּבוּדָדִים בְּשַׁעַת הַנְּקִיּוֹנוֹת לְפָסַח, הֵם

היו מבקשים: "רבונו של עולם תציל אותי מחמץ, תציל אותי מעברות, אני רוצה להיות יהודי פשר".

אשרי האדם שלא מטעה את עצמו, הוא מנצל את הימים האלו לתפלה והתבודדות; הוא יזכה לקדשה של פסח.

יעזר השם יתברך שכתב נזכה ל' (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; וגם (מ"כה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

ברוך השם אנחנו לא מתבישים, אנחנו לומדים את המכתבים

ואנחנו מדפיסים את המכתבים

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת צו, ה' ניסן, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... גרו יאיר ברסלב, ליבערטי

הייתי אף בחדרו של מוהרא"ש, אפה בודאי זוכר, כשמוהרא"ש מסר לי עתק ממכתב של הרב הגאון רבי יצחק אייזיק ליברמן זכרונו לברכה, הרב מבעסערמין; מכתב שהוא כותב לנכדו אור ליום ד' וירא שנת תשל"ט.

באמצע המכתב הוא כותב את המלים האלו: "והנה מנח לפני ספר חדש אשר בנחל חלק ג' והוא קבץ מכתבים ברסלב נדפס בירושלים, והוא מלא מכתבים תשובה והתחזקות כאלו, אשר לא נשמעו מעולם, מתוק מדבש, פלו נאה, והרואה יאמר ברקאי, מאיר עיני חכמים, וישרים בלבותם, יזרח אור חדש, טעם גן עדן, כלם בחכמה פדרפם בקדש, הבט נא וראה ותשכח שם אלה תשובות על כל דבר שזכרת, וסוף הספר נדפס מאמר מקור השמחה".

אחרי כמה שורות הוא כותב שוב: "אף חזק ואמץ וספר אשר בנחל לא ימוש מפיך, למד בקול כל אשר כתוב שם, ולא בעיון בלבד, רק בפה, בכל עת עם יותר חשק וכו'".

הנכדים הוציאו לאור ספר מכתבים של סבא שלהם, ואת המכתב הזה הם גם הדפיסו (ספר שיח יצחק, דף רמה), אבל השורות שכתבתי להן כאן - לא מדפסות. מוהרא"ש נתן לי עתק מהמכתב, מוהרא"ש אומר: "ראה איך מסמן 'חס ושלום להדפיס את השורות שמדברות מאשר בנחל'", לדאבונו.

רחמנות על הנכדים שמתבישים עם מכתבים שהסבא שלהם כותב, ברוך השם אנחנו לא מתבישים, אנחנו לומדים את המכתבים ואנחנו מדפיסים את המכתבים. מי שלומד את המכתבים האלו - כבר לא צריך שום ספר, המכתבים מבעירים את הלב להשם יתברך, זה מביא את האדם להשם יתברך, ממש מה שמוהרא"ש אמר. רבי נתן אמר על הספר שלו לקוטי הלכות: "זה הגן עדן של הקדוש ברוך הוא", המכתבים שלי אומר מוהרא"ש, הספר אשר בנחל - "זה הקדוש ברוך הוא בעצמו"; זה גורם לאדם שכל כך תגעגע להשם יתברך, ויחשב רק מהשם יתברך.

יעזר השם יתברך שכתב נזקה ל' (פסחים טז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; וגם (מכא ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

חייב להיות סנון טוב על כל המחשבים

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת צו, ה' ניסן, שנת ה'תשפ"ג
לכבוד ... גרו יאיר ברסלב, ליבערטי

כואב לי לשמע שהמחשבים בעמדת המחשבים לא מסננים. אני שוב רוצה לבקש ממך שתעמד על המשמר שיהיה סנון טוב על כל המחשבים, טלפונים וטאבלטים אצלנו במוסד, שלא יצא מכשול מתחת ידינו.

אם אין סנון - תסגר את עמדת המחשבים.

אם כבר מדברים, אני רוצה לבקש ממך שתעשה את עמדת המחשבים הכי נוח שרק שיהי ושישרת את צרכיהם של אנשי שלומנו, כך יהיה קל

יותר לאברכים אצלנו בקהלה להיות שמור מלהחזיק טלפון, טאבלט, מחשב נייד וכדומה - בפית וברכב.

אני כל כך רוצה שהילדים שלנו יקבלו חנוף טוב, שיהיה להם בית שמור.

יעזר השם יתברך שכבר נזכה ל (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; וגם (מ"כה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

דבר שמחפש רע אצל יהודי, צריכים לשרף

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פ'רשת צו, ו' ניסן, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... גרו יאיר

רבי נתן אמר לתלמידו רבי נחמן מטולטשין זכרונו לברכה: "כשאני רואה רע אצל אחרים, או כשעדין לא התבודדתי, או שלא התבודדתי מספיק; אם הייתי מתבודד לא הייתי רואה רע אצל אחרים".

ראה את הלשון בספורי מעשיות (מעשה יב), כשהגבור לקח אותם למטבח, הם כבר זכו להרגיש את האור של הצדיק, אחר כך כשהוא לקח אותם משם הם התחילו לצעק: "יש כאן סרחון!" והגבור אמר להם: "הלא אתם רואים, שאין כאן שום דבר שיסריח, בהכרח צריכים לומר בודאי שאתם בעצמכם מסריחים, כי בכאן אין שום דבר שיסריח"; המלים האלו צריכות לנער ולזעזע אותנו, חייב להיות שאנחנו צריכים לחזור בתשובה, אנחנו צריכים ללכת לצעק אל השם יתברך, עד שנוכל לסבל כל אחד.

תבקש מהשם יתברך שלא תחפש רע אצל אחרים, שלא תחפש את הרע אצל יהודים. הרב הקדוש מפעלזא זכותו יגן עלינו אומר טעם, למה שורפים בשרפת חמץ את הנר שאתו בדקו את החמץ? וגם את הנוצה והפף, זה הרי לא חמץ? אלא דבר שמחפש רע אצל יהודי - אותו צריכים לשרף, ודברי פי חכם חזן.

יעזור השם יתברך שִׁכְבֵּר נִזְכָּה לְ (פסחים קטז): "וְנֹאכַל שֵׁם מִן הַזְבָּחִים
וּמִן הַפְּסָחִים"; וְגַם (מִיכָה ז, טו): "כִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת",
אָמֵן.

...

שְׁפַל הַבַּחֲוָרִים יַחְזְרוּ הַבֵּיתָה לְחַג הַפְּסַח, בְּפֶסַח לֹא אוֹכְלִים אֶצֶל אֲחֵרִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרֻשֶׁת צו, ו' נִיסָן, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכַבּוֹד הַבְּחֹר ... גֵּרוֹ יֵאִיר, תְּלִמִיד יְשִׁיבַת תְּפִאֶרֶת הַתּוֹרָה בְּרִסְלָב
אֲנִי רוֹצֶה לְבַקֵּשׁ שְׁפַל הַבַּחֲוָרִים יַחְזְרוּ הַבֵּיתָה לְחַג הַפְּסַח, גַּם הַבַּחֲוָרִים
שֶׁהִתְרַגְּלוּ לֵאכֹל אֶצֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו - שִׁכְלָם יַחְזְרוּ הַבֵּיתָה לְפֶסַח; פֶּסַח הוּא
זְמַן שֶׁהַהוֹרִים מוֹסְרִים אֶת הָאֲמוּנָה לְיִלְדִים, בְּפֶסַח לֹא הוֹלְכִים לֵאכּוֹל אֶצֶל
אֲחֵרִים, לֹא אוֹכְלִים אֶצֶל אֶף אֶחָד; אֲנִי גַם לֹא לוֹקַח אוֹרְחִים.
אֲפֹלוּ שְׁלֹא כָּל כֶּף נְעִים לְהִיּוֹת בְּבֵית אֶצֶל הַהוֹרִים - צְרִיכִים לְלַכֵּת.
תִּחַשְׁבַּ עַל עֲצָמְךָ וְעַל הַיְלָדִים שְׁלֹךְ, גַּם לָהֶם לֹא יִהְיֶה נְעִים לְבוֹא אֵלֶיךָ, אִיךָ
תִּרְגִּישׁ?

עֲכָשׁוּ הַיְשִׁיבָה סְגוּרָה, כְּלָם צְרִיכִים לְלַכֵּת הַבֵּיתָה לְעֶזְרוֹ. הַיְשִׁיבָה
מִתְחִילָה אִם יִרְצֶה ה' בְּיוֹם רֵאשׁוֹן פְּרֻשֶׁת אַחֲרֵי קְדוּשִׁים.
יעזור השם יתברך שִׁכְבֵּר נִזְכָּה לְ (פסחים קטז): "וְנֹאכַל שֵׁם מִן הַזְבָּחִים
וּמִן הַפְּסָחִים"; וְגַם (מִיכָה ז, טו): "כִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת",
אָמֵן.

...

שְׁתַּק עַל כָּל אֱלוֹ שְׁלוּעֵגִים וְצוּעֵקִים עֲלֶיךָ

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרֻשֶׁת צו, ו' נִיסָן, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכַבּוֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר
אֶתְמוּל כְּשֶׁנִּקִּיתִי אֶת הַסְּפָרִים שְׁלִי לְפֶסַח אֲנִי מוֹצֵא מִכְּתָב שְׁמוֹהֲרָא"ש

כתב לי בחורף של שנת תשס"ט (אשר בנחל חלק קעה, מכתב מ"ו אלף, רנו) כְּשֶׁזָרְקוּ נגְדֵי פְּשָׁוִילִים בְּוִילֵי־מִסְבוֹרָג. מוֹהֲרָא"ש מְבִיא בְּמִכְתָּב דְּבוּרִים מֵהַסְּפָר נְתִיב מְצוּוֹתֶיךָ שֶׁהַצְדִּיק הַקְדוֹשׁ מְקוֹמְרָא זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ אוֹמֵר (נְתִיב מְצוּוֹתֶיךָ שְׁבִיל הַתּוֹרָה שְׁבִיל ב', אוֹת ב'): "אִם הִיִּיתִי בְּתַקּוּפָה שֶׁל רַבִּי יוֹנָתָן אֵיבְשִׁיךָ הִיִּיתִי אוֹמֵר לוֹ, אַחֵי אַחֵי, אֵל תַּעֲנֶה לְכָל אֵלֹו שְׂצוּעָקִים וְלוֹעְגִים מִמֶּךָ"; מוֹהֲרָא"ש מְסַיֵּם: "אַבְקֶשׁ מִמֶּךָ גַּם, שְׂתַק, אֵל תַּתְיַחֵס, תִּמְשִׁיךָ בְּעַבְדוֹתֶךָ הַקְדוֹשֶׁה".

אוֹתוֹ דָּבָר אֲנִי מִבְקֶשׁ מִמֶּךָ, שְׂתַק, אֵל תַּעֲנֶה כְּשְׂצוּעָקִים וְכוּ', הֵן הוֹרִיךָ וְהֵן אֲשַׁתֶּךָ; שְׂתַק. רַבְּנוּ אוֹמֵר: "עַקֵּר הַתְּשׁוּבָה, יִשְׁמַע בְּזִיוְנוֹ, יָדָם וְיִשְׁתַּק" (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א', סִימָן ו).

בְּפֶסֶח לֹא מִשְׁתַּמְשִׁים עִם צִפְרָן לְבִשְׂמִים מִשְׁתַּמְשִׁים בְּהַדְסִים.

יַעֲזוֹר הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ שְׂכָבֵר נִזְכָּה לְ (פְּסָחִים ק טו): "וְנֹאכַל שָׁם מִן הַזְּבָחִים וּמִן הַפְּסָחִים"; וְגַם (מִיכָה ז, ט): "כִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת", אֲמֵן.

...

אל תבוא מארץ ישראל לאמריקה על פסח

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פּרַשַׁת צו, ו' נִיסָן, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכָבוֹד ... נְרוּ יָאִיר

בְּבִקְשָׁה תְּדַבֵּר עִם ..., הוּא כּוֹתֵב לִי שֶׁמָּחַר הוּא מְגִיעַ לְאִמְרִיקָה. קִדְּם כָּל עֲכָשׁוּ אֵין יִשְׁיבָה, כָּל הַבְּחוּרִים הֶלְכוּ הַבִּיטָה לַעֲזוֹר לְהִכִּין אֶת הַחֵג. שְׁנִית, אֵיפֹה הוּא יִהְיֶה בַּחֵג? בְּפֶסֶח אוֹכְלִים רַק בְּבֵית, לֹא אוֹכְלִים אֲצֵל אֲנָשִׁים זָרִים, בְּפֶסֶח לֹא מִתְעַרְבִים; אוֹ שְׂאוֹכְלִים אֲצֵל הַהוֹרִים אוֹ שְׂאוֹכְלִים בְּבֵית עִם הָאִשָּׁה, אֲנִי לֹא מְכַנֵּס בְּחוּרִים לְסֹדֵר שְׁלִי, אֲנִי לֹא אֲדַמּוּר; אֲז אֵיפֹה הוּא יִהְיֶה בַּחֵג?

יֵשׁ מִיִּשְׁהוּ שֶׁמְבַלְבֵּל לוֹ אֶת הַמַּח שְׁזָה מְנִיעוֹת וְצָרִיכִים לְבִטֵּל אֶת הַמְּנִיעוֹת, אֲבָקֶשׁ מִמֶּךָ, תְּדַבֵּר אִתּוֹ שְׁלֹא יָבוֹא, בְּנֻדָּאֵי שְׁלֹא עֲכָשׁוּ לְפָנֵי הַחֵג, וְאִפְלוּ אַחֲרֵי הַחֵג שְׁלֹא יָבוֹא, חֲבָל לַעֲזוֹב אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל; חֲבָל כְּשֶׁהוּא יְכוֹל

לְעֶסֶק בְּתַקוּנֵנוּ שֶׁל עוֹלָם בְּהַפְצָה, שֶׁהוּא לֹא יָבוֹא לְאַמְרִיקָה. יֵשׁ לִי כָּאֵן בַּחוּרִים מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל, הֵם מִתְגַּלְגְּלִים, בְּכָל שַׁבַּת הֵם צְרִיכִים לְחַפֵּשׂ אֵיפֹה לְאַכֵּל, זֶה לֹא פָּשוּט.

בְּבִקְשָׁה תְּדַבֵּר עִם כָּל הַבַּחוּרִים, תְּחַזֵּק אֶת הַבַּחוּרִים שֶׁיָּבֹאוּ לְבֵית הַכְּנִסַּת בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם לְלַמַּד שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן וּבְעֶרְב שֵׁיִלְכוּ לְהַפְצָה. תִּגִּיד לָהֶם שֶׁאֵנִי שׂוֹתֵף בְּכָל פֶּרֶט, וּבְעֶזְרַת הַשָּׁם אֶהְיֶה הַשְּׂדֻכָּן שֶׁלָּהֶם.

יַעֲזֹר הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂכָבֵר נִזְכָּה לְ (פְּסוּחִים 1:10): "וְנֹאכַל שָׁם מִן הַזִּבְחִים וּמִן הַפְּסוּחִים"; וְגַם (מִיכָה ז, טו): "כִּימִי צִאתְךָ מֵאַרְץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת", אָמֵן.

...

קח אתך את הילדים להכנות של פסח, אל תשאיר אותם הפקר

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ד' פְּרֻשֵׁת צו, ז' נִסְחָן, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכַבּוֹד ... נְרוּ יֵאִיר

קח את הילדים שלך אתך, אל תשאיר אותם הפקר, קח אותם אתך לְאַפּוֹת מִצּוֹת, לְשֵׁאֵב מִיָּם שֶׁלְנֹו וְלִשְׂאֵר הַהֲכָנוֹת. חֲשׂוֹב מְאֹד שֶׁהֵילְדִים יִהְיוּ עֲסוּקִים בְּהֲכָנוֹת לְפֶסַח, שֶׁהֵם יִהְיוּ שׂוֹתֵפִים בְּהַכֵּל. בְּעֵינַי הַכֶּסֶף שֶׁלְךָ וְכוּ' - הֵם לֹא צְרִיכִים לְהִיּוֹת שׂוֹתֵפִים, וְכִשְׂאֵתָה הוֹלֵךְ לְקַחַת אֶת הַרְכָּב מִהַסּוּכָן - לֹא חֲשׂוֹב שֶׁהֵם יָבֹאוּ אִתְּךָ, אֲבָל לְמִצּוֹת וְלַהֲכָנוֹת לְמִצּוֹת - תְּמִיד תִּקַּח אוֹתָם אִתְּךָ.

כִּךְ גַּם כִּשְׂאֵתָה הוֹלֵךְ אֶל הַרְבֵּ לְמַכֵּר אֶת הַחֶמֶץ - לֵךְ עִם הַבֶּן שֶׁלְךָ, וְכִשְׂאֵתָה הוֹלֵךְ לְשֵׁאֵב מִיָּם שֶׁלְנֹו - קח את הבן שלך, וּבְאַפִּית מִצּוֹת. גַּם בְּנִקְיוֹנוֹת לְפֶסַח תִּרְתָּם אֶת הַיְלָדִים שֶׁהֵם יִגְדְּלוּ עִם הַהֲכָנוֹת לְמִצּוֹת.

מוֹהֲרָא"ש מְסַפֵּר, שֶׁהוּא רָאָה אֶחָד מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שֶׁנִּגְשׂ כָּל יוֹם עִם הַבֶּן שֶׁלוֹ לְאַרוֹן הַקֹּדֶשׁ וְעָמַד שָׁם כַּמָּה דְקוֹת, אַז הוּא שָׂאל אוֹתוֹ: "מָה אַתָּה עוֹשֶׂה כָּאֵן?" וְהוּא עָנָה: "אֲנִי מְלַמֵּד אֶת בְּנֵי לְדַבֵּר אֶל הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ". (כְּפִי שְׁנִירָאָה לִי הַסְּפוּר הִיא אֶצֶל מוֹהֲרָא"ש בְּעֶצְמוֹ).

בנוגע לנסע מהבית; פסח זה חג שנמצאים בבית, לא אוכלים אצל אף אחד, לא הולכים לאף אחד. בפסח נמצאים או בבית או אצל ההורים. אני מאוד ממהר, אני צריך לעזור בהכנות להכניס את החג. יעזר השם יתברך ששכר נזכה ל' (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; וגם (מ"ב ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

אם נעים בבית, ההצגות לא חשובות כל כך

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרושת צו, ז' ניסן, שנת ה'תשפ"ג
לקבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

על השאלה שלך אם לשלוח את הילדים שלך להצגה בחול המועד; אף פעם לא הייתי בהצגה, אצל הורי בבית היה כל כך נעים, לא היה חסר לנו כלום, לא רצינו ללכת לשום מקום. גם את הילדים שלי אני לא שולח להצגות, הם נמצאים איתי, אני משתדל לעשות להם נעים בבית שלא יענין אותם ההצגות המטפשות האלו.

מה אני יכול להגיד לך, מה אני יודע בשביל עצמי מה לעשות; תעשה התבודדות, תבקש מהשם יתברך שתדע מה לעשות.

בעקר תראה שיהיה שמח בבית.

יעזר השם יתברך ששכר נזכה ל' (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; וגם (מ"ב ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

...

תֵּאֲסֹף כֶּסֶף עֲבוּר קִמְחָא דְּפִסְחָא, כִּף לֹא תִצְטָרֵךְ דִּינֵי תוֹרָה

בְּעֵזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת צו, ז' נִיסָן, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יֵאִיר

מוֹהֲרָא"ש אוֹמֵר, שֶׁהַבֵּית יוֹסֵף הַקְדוֹשׁ זָכָה שֶׁסִּפְרוּ הַתְּקַבֵּל, הַשְּׁלֶחֶן עָרוּךְ - בְּגִלְל הַעֲנָנָה הַגְּדוּלָה שֶׁהִיְתָה לוֹ, וְהֵרַמְ"א זָכָה שֶׁכָּלְנוּ פּוֹסְקִים לְפִי הֵרַמְ"א בְּזָכוֹת שֶׁכָּל יָמֵי חַיָּו הוּא עָסַק בְּמַצּוֹת הַצְּדָקָה.

מוֹהֲרָא"ש מְסַפֵּר, בְּעֵיר קְרֵאקָא, הָעִיר שֶׁבָּה הֵרַמְ"א כָּהֵן כָּרֵב - הִזָּה גֵר שְׂכוֹר יַעֲנֹקֵל, כָּל יוֹם אַחֲרֵי הָעֲבוּדָה הוּא הִזָּה לֹקַח אֶת הַפֶּסֶף שֶׁהוּא הַרְוִיחַ וְשׁוֹתָה עַד תֵּם. פְּעַם אַחַת הוּא שָׁמַע שֶׁאַשֶׁה עֲנִיָּה אֶלְמָנָה מְפֹזָמַת לְעֲצָמָה: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יַעֲנֹקֵל הוֹלֵךְ לְשִׁתּוֹת בִּירָה וַיִּי"ש וְלִי אֵין כֶּסֶף לְהַכִּין שִׁבְתּ", יַעֲנֹקֵל הַשְּׂכוֹר שָׁמַע אֶת זֶה וְלֹא יָכַל לְסַבּוֹל אֶת זֶה, הוּא לָקַח אֶת הַכֶּסֶף וְהֵנִיחַ לִיד הַדְּלֵת שֶׁל הָאֶלְמָנָה, הוּא הֵלֵךְ הַבֵּיתָה וְהוּא נִפְטָר.

בְּאוֹתוֹ לִילָה, הֵרַמְ"א יוֹשֵׁב בְּבֵית וְלוֹמֵד אֶת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, פְּתָאוּם נִכְנַס יַעֲנֹקֵל וְאוֹמֵר: "אֲנִי מְזַמֵּין אוֹתָךְ לְדִין תּוֹרָה לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם", הֵרַמְ"א חָשַׁב שֶׁהוּא מְתוֹלָצֵץ, יַעֲנֹקֵל הִזָּה הִזָּה שְׂכוֹר יְדוּעַ מְקָרָאקָא, מְסַפֵּן הוּא הִזָּה מְתַגּוֹלָל בְּרַחֲוּבוֹת, וְלֹא הִפְסִיק לְשִׁתּוֹת. הֵרַמְ"א אוֹמֵר לוֹ: "אַל תִּפְרִיעַ לִי לְלַמֵּד, אַל תַּעֲשֶׂה מְמַנֵּי צָחוּק", אֲבָל יַעֲנֹקֵל הַשְּׂכוֹר אוֹמֵר: "שֶׁהֵרֵב יֵאֲמִין לִי, אֲנִי כִּבְר נִפְטָר, יֵשׁ לִי טַעֲנָה אֶל הָרֵב".

הֵרַמְ"א נִבְהַל קִצָּת, הוּא חוֹשֵׁב 'אֵיךְ הוּא נִכְנַס אֵלַי לְבֵית? הֲרֵי הַדְּלֵת נְעוּלָה, כִּנְרָאָה שְׁזוֹ לֹא בְּדִיחָה'. הוּא שׁוֹאֵל אוֹתוֹ: "מָה הַטַּעֲנָה שְׁלָךְ עָלַי?" וְהוּא אוֹמֵר: "הָרֵב הִזָּה תָּמִיד הֵלֵךְ לְאַסֵּף כֶּסֶף אֲבָל הָרֵב אֵף פְּעַם לֹא הִגִּיעַ לְבִקְשׁ מְמַנֵּי צְדָקָה, עֲכָשׁוּ כְּשֶׁאֲנִי נִפְטָר אֲנִי רוֹאֶה שֶׁצְּדָקָה מְצִילָה מִמְּוֹת, צְּדָקָה מְסִירָה אֶת כָּל הָעֲנַנְשִׁים, לָמָּה הָרֵב לֹא בִקְשׁ מְמַנֵּי כֶּסֶף?" אָמַר לוֹ הֵרַמְ"א: "אַתָּה צוֹדֵק, לֵךְ לְבֵית דִּין שֶׁל מַעַלָּה וְתִגִּיד 'אֲנִי רַבִּי מִשֶּׁה אִיסְרֵלִישׁ חוֹזֵר בְּתַשׁוּבָה, וּמֵהַיּוֹם אֲנִי הוֹלֵךְ לְזָכוֹת אֶת כָּל אֶחָד בְּמַצּוֹת הַצְּדָקָה".

עַל כֵּן, אֲנִי לֹא רוֹצֶה שֶׁתִּקְרָאוּ לִי לְדִין תּוֹרָה, לְכֵן אֲנִי רוֹצֶה לְבִקְשׁ מִמָּךְ שֶׁתִּלָּךְ לְאַסֵּף כֶּסֶף בְּשִׁבִיל קִמְחָא דְּפִסְחָא לִיהוּדִים שֶׁצְּרִיכִים כֶּסֶף לַחֵג,

ותביא את זה לגבאים של בית התבשיל, או לגבאי של ירושלים יצחק גרו
יאיר, כך לא תצטרך להתעסק עם דיני תורה.

יעזר השם יתברך שכתב נזכה ל (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים
ומן הפסחים"; וגם (מ"כה ז, ט): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות",
אמן.

...

מצוה צריכים לעשות בשמחה

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת צו, ז' ניסן, שנת ה'תשפ"ג
לכבוד אהובי יקירי ... גרו יאיר

אני מתגעגע אליך, אני מקווה להשם יתברך שהכל טוב אצלך.

חזק ואמץ בכל הכוחות להיות רק בשמחה, ואפלו שעובר מה שעובר
- צריכים להתחזק להיות בשמחה.

אני נזכר לאחור, לפני שנים היינו מבליים הרבה עם החזוק והעצות של
רבנו ז"ל, גם מהצדיקים לבית חב"ד. ראיתי שמוכא מהצדיק בעל הצמח
צדק זכותו יגן עלינו, פעם הוא דבר עם תלמידיו על תשובה, וכלם התחילו
לבכות, ענה ואמר בעל הצמח צדק: "תשובה היא מצוה כמו כל המצוות,
ומצוה בלי שמחה לא שוה כלום".

יעזר השם יתברך שנזכה לחג הפסח, לאכל את קרבן הפסח ולאכל את
המצה הקדושה בשמחה.

...

ליל הסדר היא זמן שאפשר לפעל ישועות

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת צו, ז' ניסן, שנת ה'תשפ"ג
לכבוד יקירי אהובי ... גרו יאיר וזוגתו ... תחי'

אל תדאגו לגבי ילדים, תהיה לכם משפחה זפה עם ילדים.

הסגלה הכי טובה - היא להודות להשם יתברך בכל יום על כל חסדיו

שְׁהוּא עוֹשֶׂה, וְאַחֲרֵי הַהוֹדָאָה מְבַקְשִׁים: "אָבָא יָקָר תָּן לִי יְלָדִים, יְלָדִים כְּשָׂרִים, בְּרִיאִים, יְלָדִים שְׂמֵעִים אֶת רְצוֹנִי".

בְּלִיל הַסֵּדֶר תְּבַקְשׁוּ בְּשִׁקְט שׁוֹב וְשׁוֹב: "אָבָא יָקָר תָּן לָנוּ יְלָדִים קְדוּשִׁים בְּרִיאִים כְּשָׂרִים".

לִיל הַסֵּדֶר הוּא זְמַן שְׂאֵפְשֶׁר לְפַעַל יְשׁוּעוֹת, הַשְּׂמִים פְּתוּחִים, הַמְּלֹאכִים וְהַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה יוֹרְדִים; אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַנְצֵל אֶת הַלִּילָה הַקְּדוּשָׁה כְּמוֹ שְׂצָרִיף.

...

אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִישׁ לוֹ צְדִיק שְׁלֵא עוֹזֵב

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרֻשֶׁת צו, ז' נִיסָן, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכָבוֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר

מְתִי כְּבָר תַּעֲזֹב אֶת קִטְנוֹת הַדַּעַת שְׁלִיךְ? לְאֵן אַתָּה הוֹלֵךְ? עִם מִי אַתָּה מְבַלָּה? ! יֵשׁ לְךָ אִשָּׁת חַיִל, מִתְּנָה מִן הַשְּׂמִים, לְמָה אַתָּה הוֹלֵךְ עִם חֲבֵרִים? אַתָּה נוֹסֵעַ לְחַפְשָׁה עִם חֲבֵרִים? ! לְךָ עִם אֲשֶׁתְּךָ, תְּבַלָּה אַתָּה; מָה אַתָּה, מְתִי כְּבָר תִּקְבַּל שְׁכָל? !

אַנִּי מִתְּפַלֵּל עֲבוּרֶךָ שְׂיִקְרָה אֵיזָה גַם, שְׂתַתְּעוֹרֵר מִהַדְּמִיּוֹן שְׁלִיךְ שְׁלֵךְ חֲבֵרִים; עוֹד מְעַט כְּפֻשָׁה יִקְרָה לֹא תוֹכֵל לְסַלַח לְעֶצְמְךָ לְמָה וּתְרַתְּ עַל אֲשֶׁתְּךָ, עַל הַיְלָדִים שְׁלִיךְ בְּשִׁבְלִי ...

תִּתְפַּלֵּל גַּם אַתָּה עֲבוּר עֶצְמְךָ, שְׁלֵא תִטְעֶה אֶת עֶצְמְךָ.

מְחַר אֲנַחְנוּ מְסִימִים מְסַכֵּת נָזִיר; כְּמָה מְאֻשֶׁר הוּא הָאָדָם שְׁלוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֶת הַגְּמָרָא הַקְּדוּשָׁה; כְּמָה מְאֻשֶׁר הוּא מִי שְׂיִישׁ לוֹ צְדִיק שְׁלֵא עוֹזֵב, הוּא לֹא נוֹתֵן לִישׁוֹן, הוּא מְבַקֵּשׁ וְדוֹרֵשׁ.

בְּיוֹם שְׂשִׁי אֲנַחְנוּ מִתְּחִילִים מְסַכֵּת סוּטָה, מְסַכֵּתָא יְפָה קָלָה וְקִצְרָה, אַחֵי אַהוּבִי, תַּחֲזוֹר, תַּתְּחַדֵּשׁ, קַח גְּמָרָא וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם דָּף, וְאִם אַתָּה לֹא מְבִין - תֹּאמֵר אֶת הַמְּלִים, כִּף יִהְיֶה לְךָ טַעַם בְּחַיִּים.

רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיךְ שְׁכָל כִּף רוּצָה רַק אֶת טוֹבְתְּךָ.

יעזור השם יתברך שִׁכְבֵּר נִזְכָּה לְ (פסחים קטז): "וְנֹאכַל שֵׁם מִן הַזְּבָחִים
וּמִן הַפְּסָחִים"; וְגַם (מִיכָה ז, טו): "כִּי־מִי צִאֲתָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת",
אָמֵן.

...

סימַת מאָה פֻּעָמִים וְאַחַת חֲמִשָּׁה מִסְכָּתוֹת בְּש"ס

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ד' פֶּרֶשֶׁת צו, ז' נִיסָן, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכָבוֹד יְקִירִי ... גֵּרוּ יְאִיר

קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְזַל טוֹב עַל הַסִּיּוֹם שֶׁלְךָ שֶׁל מֵאָה פֻּעָמִים וְאַחַת מִסְכָּת מְגֵלָה; וְדַפֵּי
הַגְּמָרָא שְׂאֵתָה לְיֹמֵד יְלוּוּ אוֹתָךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

עֲכָשׂוּ שִׁכְבֵּר סִימַת מֵאָה פֻּעָמִים וְאַחַת חֲמִשָּׁה מִסְכָּתוֹת בְּש"ס; מִסְכָּת
תַּעֲנִיית, מִסְכָּת חֲגִיגָה, מִסְכָּת רֵאשׁ הַשָּׁנָה, מִסְכָּת תְּמִיד וּמִסְכָּת מְגֵלָה - תִּקַּח
מִסְכָּת סְכָה, וְתַעֲבֹר עָלֶיהָ מֵאָה פֻּעָמִים וְאַחַד.

בְּכָל פֶּעַם לִפְנֵי שְׂאֵתָה מִתְחִיל לְלַמֵּד אֶת הַמִּסְכָּתָא, תִּבְקֶשׂ מֵהַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ שְׁלֵא תִהְיֶה לְךָ שְׂיִכּוֹת עִם מַחְלוּקוֹת, וְשְׁלֵא יִהְיוּ מַחְלוּקוֹת בֵּין
יְהוּדִים. כִּי רַבְּנֵנוּ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיבָה, סִימָן נו): "לְמַחְלָקֶת יִלְמַד מִסְכָּת
סְכָה", כְּדֵי לְהַנְצִיל מִמְחָלָקֶת - הַעֲצָה הִיא לְלַמֵּד מִסְכָּת סְכָה; בְּסוּד "תִּצְפְּנֵם
בְּסְכָה מְרִיב לְשָׁנוֹת" (תְּהִלִּים לא, כא), אִם מִסְתַּתְרִים בְּצִלּוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא - אֲזַי מוּגְנֵים מִכָּל רַע.

יעזור השם יתברך שִׁכְבֵּר נִזְכָּה לְ (פסחים קטז): "וְנֹאכַל שֵׁם מִן הַזְּבָחִים
וּמִן הַפְּסָחִים"; וְגַם (מִיכָה ז, טו): "כִּי־מִי צִאֲתָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת",
אָמֵן.

...

בְּרִסְלָב זֶה לֹא מְקוֹם, בְּרִסְלָב זֶה בְּלֵב, בְּמַח

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת צו, ז' נִיסָן, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכַבּוֹד יְקִירי ... גְרוֹ יְאִיר בְּרִסְלָב, לִיבְעָרְטִי

אַתָּה גֵר בְּקִרְיָה, שָׁם קָל לַעֲשׂוֹת מַה שְׂרַבְנּוּ לְמַד אוֹתָנוּ לְהִתְבּוֹדֵד בֵּין
הַעֲשָׂבִים וְהַעֲצִים.

לָךְ קָצַת לְטִיֵּל בְּכָל יוֹם, תְּבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי
רוֹצֵה לְהִיּוֹת קְרוֹב אֵלֶיךָ, אֲנִי רוֹצֵה לַעֲבֹד אוֹתְךָ, אֲנִי רוֹצֵה לְחִיּוֹת אוֹתְךָ", כָּךְ
תִּזְכֶּה לְהִרְגִישׁ קִרְבָּה חֲזָקָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

בְּעַל הַשְּׁפַת אָמַת זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ אָמַר פַּעַם לְמִישָׁהּ: "בְּשַׁעַת אֲמִירַת
הַלֵּל, בְּפִסּוּק 'אֲנָא ה' יְכוּלִים לְזָכוֹת לְפַעַל דְּבָרִים גְּדוּלִים מְאֹד".
כְּשֶׁהִיהוּדִי שָׁמַע אֶת זֶה הוּא סִפֵּר זֹאת לְאַחֵרִים, עַד שֶׁנֶּעֱשְׂתָה הַתְּעוֹרְרוֹת
גְּדוּלָה בְּשַׁעַת אֲמִירַת הַלֵּל, בְּפִסּוּק "אֲנָא ה' הוֹשִׁיעָה נָא". אָמַר הַשְּׁפַת
אָמַת, לֹא לְפִסּוּק הַזֶּה הַתְּפִנְנָתִי, הַתְּפִנְנָתִי לְפִסּוּק "אֲנָא ה' כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ",
כְּשֶׁהִיהוּדִי בּוֹכָה אֶת לְבוֹ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי עֲבָדְךָ, אֲנִי מוֹכֵן לַעֲשׂוֹת
הַכֹּל עִבּוּרְךָ, אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת קְרוֹב אֵלֶיךָ, אֲנִי רוֹצֵה לַעֲבֹד אוֹתְךָ", אֲזִי
אֶפְשֶׁר לְפַעַל יְשׁוּעוֹת.

אַחִי, בְּרִסְלָב זֶה לֹא מְקוֹם, בְּרִסְלָב זֶה בְּלֵב, בְּמַח, רְאֵה לְהִיּוֹת
בְּרִסְלָבְךָ, לֹא מִסְפִּיק לְגוֹר בְּבְרִסְלָב.

לָךְ לְהִתְבּוֹדְדוֹת, תִּצְעַק: "אֲנָא ה' כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ!"

...

יִישֵׁר כַּח גְּדוּל עַל הָעֶזְרָה לְקַהֲלָתָנוּ וּלְמוֹסְדוֹתֵינוּ

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת צו, ז' נִיסָן, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכַבּוֹד ... גְרוֹ יְאִיר

מְאֹד נִהְיִיתִי מֵהַשִּׁיחָה שֶׁהִיְתָה לָנוּ.

אֲנִי גַם רוֹצֵה לְהוֹדוֹת לָךְ; יִישֵׁר כַּח גְּדוּל עַל הָעֶזְרָה לְקַהֲלָתָנוּ
וּלְמוֹסְדוֹתֵינוּ, וְיִישֵׁר כַּח גְּדוּל עַל כָּל מַה שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִבּוּר אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ

בְּכֹל שָׁנָה בְּאוֹמֵן; אֵתָהּ מְחַלֵּק אֶכֶל לְעֵשְׂרוֹת אֲלֵפֵי אַנְשֵׁים רַעֲבִים וְעַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ הַטּוֹבִים שָׂאתָ עוֹשָׂה.

יַעֲזֹר לָךְ הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ שְׂתַצְלִיחַ בְּכֹל דְּרָכֶיךָ וְתִרְוַה נַחַת מִהֵילָדִים וְהַנְּכָדִים שְׁלָךְ.

יַעֲזֹר הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ שְׂכַבְרֵךְ נִזְכָּה לְ (פְּסָחִים קטז): "וְנֹאכַל שָׁם מִן הַזִּבְחִים וּמִן הַפְּסָחִים"; וְגַם (מִיכָה ז, טו): "כִּימִי יֵצֵאתְךָ מֵאַרְצָן מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת", אָמֵן.

...

אֲנִי שׁוֹלַח לָךְ לְכָבוֹד הַחַג מְעֻט מִצֹּחוֹת מִמְּאֻפֵּית בְּרִסְלָב.

...

כַּמָּה זְמַן צְרִיךְ לֵהִיֹּת לֵיל הַסֵּדֶר ?

בְּעֵזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם ה' פְּרַשְׁתָּ צו, ח' נִסְן, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכָבוֹד ... גֵּרוּ יְאִיר

לְגַבֵּי לֵיל הַסֵּדֶר וְכוּ'; תֹּאמֶר אֵת הַהֲגָדָה בְּלֵי תוֹרוֹת וּבְלֵי מַעֲשֵׂיֹת וּמִשְׁלֵיֹם, תֹּאמֶר אֵת הַהֲגָדָה בְּקוֹל, בְּזִרְיֹוֹת, וּבְשִׁלְחֹן עוֹרֵךְ כְּשֵׁהֵילָדִים אוֹכְלִים - אַז אֵתָהּ יְכוֹל לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם, גַּם לֹא פְּרוֹשִׁים, מְשָׁלִים וְסַפּוּרִים אֲרָכִים; תְּדַבֵּר אֲלֵיהֶם דְּבוּרִים פְּשׁוּטִים מְאֻמּוֹנָה. שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא כָּאֵן, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵיג אֵת הָעוֹלָם, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה הַכֹּל וּפּוֹעֵל הַכֹּל.

הַהֲגָדָה הַטּוֹבָה בְּיוֹתֵר לְלֵיל הַסֵּדֶר הִיא הַהֲגָדָה עִם אוֹתִיּוֹת גְּדוֹלוֹת, בְּלֵי פְּלוּלִים, סְגִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

לֵיל הַסֵּדֶר לֹא צְרִיךְ לְקַחַת הֶרְבֵּה זְמַן, כָּל אֵלוּ שְׁעוֹרְכִים סְדָרִים אֲרָכִים עַד הַבֶּקֶר - אֵלוּ לֹא עוֹשִׂים סְדָרִים יוֹתֵר יָפִים, אֵלוּ בְּדָרְךָ כָּלֵל סוֹחְבִים אֵת הַזְמַן, הֵם לֹא מַצְלִיחִים לְהִתְאַרְגֵּן, אֵלוּ בְּאִים הַבִּיטָה בְּלֵיל פְּסַח וּבְמִקּוֹם לְהַגִּיד קֹדֶשׁ וְלַעֲשׂוֹת מִדְּקוֹדֶשׁ, מִתְחִילִים לְחַשֵּׁב אֵיפֹה מִנַּח דָּבָר זֶה וְאֵיפֹה מִנַּח דָּבָר זֶה, הוֹלְכִים לְגֵרֵד אֵת הַמְּרוֹר וְכוּ' וְכוּ', וְעַד שְׁזוּזִים כְּבָר מְגִיעַ לְפָנוֹת בְּקֶר.

שב בליל הסדר ותחשב: 'אני העם הארץ מספרי הספורים שהצדיקים
נדחפים להציץ אצלי בחלון והם כל כך מתפעלים מהסדר היפה שאני עורך
עכשו'.

השם של רבנו הוא בגימטריה פסח, מאה ארבעים ושמונה; רבנו נותן
לנו את המתנה של פה - סח, רבנו מחזק אותנו לדבר ולשוחח עם השם
יתברך.

יעזר השם יתברך שכתב נזכה ל' (פסחים קטז): "ונאכל שם מן הזבחים
ומן הפסחים"; וגם (מילה ז, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות",
אמן.

...

בערות השם תכבוד

עֲצָתוֹ אֲמוּנָה

אֱלֹהֵינוּ

בְּעֲזָרַת הַשֵּׁם יִהְיֶה לָנוּ מִתּוֹ שְׂשׂוּרֵינוּ

הַשֵּׁמֶשׁ זָרְחָה זֶה עֲתָה, מְזַג אֲוִיר נָאָה, שָׁמַיִם תְּכוּלִים וְנָאִים, רוּחַ נוֹשֶׁבֶת, הַמַּיִם גַּם תְּכוּלִים וְנָאִים; הִיא עוֹמֶדֶת וּמִסְתַּכֶּלֶת לַשָּׁמַיִם וְאוֹמֶרֶת: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵינְ לָנוּ כְּלוּם, מִה יִהְיֶה כָּאֵן? אָבָא יְקָר, לְאַבָּא שְׁלֵי הַצְּדִיק הַגָּדוֹל אֵינְ כְּלוּם לְפָסַח, אֲפֹלוּ הַחֲלָצָה הַיְחִידָה שֶׁהֵיטִי בְּאֲמִצֵּעַ לְכַבֵּס לְכַבוֹד הַחַג - הַתְּעוֹפֶפֶה בְּרוּחַ..."

הַצְּדָקָת אָדָל, בְּתוֹ שֶׁל הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ נְמִצָּאת עַל שִׁפְתַּי הַיָּם בְּטוֹרְקִיָּה, הִיא הַצְּטֻרָפָה לְנִסְיָעָה עִם אָבִיָּה. הֵם נוֹסְעִים כְּעֵת לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, בְּחַג הַפָּסַח הֵם שׁוֹהִים בְּעִיר אִיסְטַנְבּוֹל. הַצְּדָקָת אָדָל הַלְכָה לַיָּם לְכַבֵּס חֲלָצָה כְּדֵי שְׁלֹא אָבִיָּה תִּהְיֶה חֲלָצָה נִקְיָה לְכַבוֹד הַחַג, אֵינְ לָהֶם כְּלוּם, הֵם נִסְעוּ בְּלֵי כֶסֶף וּבְלֵי אֶכָל. הַבַּעַל שֵׁם טוֹב לֹא רָצָה לְחַכּוֹת עַד שִׁיאֲרִזּוּ אֶכָל, הוּא רָצָה לְהִגִּיעַ כְּמָה שִׁיּוֹתֵר מִהַר לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הוּא רוֹצֵה לְהַפְגִּישׁ עִם הַצְּדִיק הַקְּדוּשׁ רַבֵּי חַיִּים בֶּן עֶטֶר, הָאוֹר הַחַיִּים הַקְּדוּשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ.

הצדקת אָדל לא אבדה עשתונות, היא בקשה מהשם יתברך: "רבונו של עולם תעזר לנו, תעשה נס, כּכר ערב פּסח ואין לנו כלום בשביל החג, אבא יקר אנחנו צריכים מצות, יין, דגים ובשר לחג, עזר לנו שיהיה לנו בית מתאים להתאכסן בו".

פתאום היא רואה שמגיעה עגלה גדולה, העגלה נעצרת בעגלה יושבים בני זוג, בעל ואשה, אנשים מאד עשירים. הם שואלים את אדל: "אנחנו מחפשים את הצדיק הבעל

yehielb.your@gmail.com

החלצה התעופפה ברוח...

שם טוב, אולי אתם יודעים עליו משהו? אולי שמעתם איפה הוא נמצא? "אדל אומרת: "אני בתו של הצדיק, אבא שלי יושב בבית הכנסת, הוא לומד ומתפלל, מה אני יכולה לעזור לכם?" הם אומרים שהם הביאו הכל בשביל החג, כדי שלבעל שם טוב יהיה הכל.

הצדקת אדל מיד אומרת: "תודה השם! תודה השם! אני כל כך מודה לך שעשית נס, לאבי ולי יהיה הכל עבור החג.

ילדים יקרים, אנחנו לומדים מהספור הזה לא לאבד עשתונות אפלו שאין כלום - לבקש מהשם יתברך שיעשה נסים, ואם אבדנו משהו, משהו נפל מהיד נזכר מהצדקת אדל, מה היא עשתה פשהחלצה עפה לה מהיד.

ילדים בשבוע הבא נספר מי היו האנשים האלו, מה הם רצו מהבעל שם טוב הקדוש.

